

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ВОЛИНСЬКИЙ
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ЛЕСІ УКРАЇНКИ
Кафедра практики англійської мови**

ДУДАР ІВАН ПЕТРОВИЧ

**ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ АНГЛІЙСЬКИХ КАЗОК ПРИ
ФОРМУВАННІ ЛЕКСИЧНОГО МІНІМУМУ В УЧНІВ ПОЧАТКОВОЇ
ШКОЛИ**

Спеціальність: 014 Середня освіта (Англійська мова і література)

Освітньо-професійна програма: Середня освіта. Англійська мова

Робота на здобуття освітнього ступеня «МАГІСТР»

Науковий керівник:

ВАСИЛЕНКО ОЛЬГА ВІКТОРІВНА,

кандидат філологічних наук, доцент

РЕКОМЕНДОВАНО ДО ЗАХИСТУ

Протокол №

засідання кафедри практики англійської мови

від _____ 2023 р.

Завідувач кафедри

_____ проф. Еліна КОЛЯДА

ЛУЦЬК 2023

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ I. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ФОРМУВАННЯ АНГЛОМОВНОЇ	
ЛЕКСИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО	
ВІКУ.....	6
1.1. Сутність англомовної лексичної компетентності.....	6
1.2. Вікові психологічні особливості дітей молодшого шкільного	
віку.....	17
1.3 Англійська казка як жанр літератури, особливості жанру англійських	
казок.....	39
Висновки до 1 розділу.....	49
РОЗДІЛ II. МЕТОДИКА ФОРМУВАННЯ АНГЛОМОВНОЇ ЛЕКСИЧНОЇ	
КОМПЕТЕНТНОСТІ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ З	
ВИКОРИСТАННЯМ КАЗОК.....	51
2.1. Доцільність використання казок у навчанні молодших	
школярів.....	51
2.2. Методика формування основ елементарної англомовної лексичної	
компетентності учнів початкової школи засобами казок.....	62
2.3. Реалізація запропонованої методики на уроках англійської	
мови.....	73
Висновки до 2 розділу.....	78
ЗАГАЛЬНІ ВИСНОВКИ.....	79
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	82
ДОДАТКИ.....	89

ВСТУП

Актуальність дослідження. В умовах стрімкого розвитку міжнародних зв'язків та інтеграції України в європейський та світовий простір, статус іноземних мов набуває важливості та актуальності. У сучасному світі вони стають не лише інструментом спілкування, а й ключовим елементом міжкультурного взаєморозуміння. Засвоєння іноземних мов набуває значущості для повноцінної участі в глобальному співтоваристві.

Зараз вивчення іноземних мов стало більш орієнтованим на практичне володіння ними. Головною метою стало не просто засвоєння слів, а набуття вміння вільно і уміло спілкуватися як у письмовій, так і усній формі. Для цього потрібні нові підходи та методи навчання, що відповідають сучасним вимогам освітньої системи.

Розвиток словникового запасу мови є важливим кроком у володінні іноземною мовою. Це відкриває нові можливості для ефективного спілкування та розуміння інших культур. Отже, вивчення іноземних мов на сьогоднішній день - це не лише процес освоєння словникового складу, а й шлях до активного впровадження у глобальну спільноту.

Вивчення іноземних мов вимагає ефективного накопичення та збереження вербальної інформації у пам'яті учнів, що створює серйозні виклики у методиці навчання. Одна з ключових проблем полягає у засвоєнні та правильному використанні лексичного матеріалу, оскільки саме через словесне вираження ми формуємо зміст мовлення. Постійний пошук ефективних методів навчання іноземних мов залишається актуальним, оскільки процес освоєння нових слів супроводжується значними труднощами, що впливають на стійкість, правильне використання та розуміння лексичних одиниць учнями, особливо у письмовій та аудіальній формах мовлення [17, с.22].

На сьогоднішній день перед вчителями іноземних мов стоїть перед двома важливими завданнями: як зацікавити учнів у навчанні та як зберегти їх

зацікавленість під час вивчення. Останнє передбачає розробку методів подачі та опрацювання матеріалу, щоб забезпечити його довгострокове засвоєння учнями. Використання казок як засобу навчання лексики виявляється ефективним вирішенням цих завдань.

Дитинство та казки завжди мають взаємозв'язок. Учні початкових класів з великим задоволенням поглиблюються у світ казки, співпереживають пригоди її героїв та насолоджуються сюжетним розвитком. Казка відповідає потребам дітей у несподіваності, розширює їхню уяву та викликає емоційне залучення.

Світ казки та реальне життя нерозривно переплетені у свідомості дитини. Багато з того, що відбувається у світі, дитина сприймає через призму казкових образів. Казки несуть у собі важливі вчення про доброту, мужність та творчість. Вчителі розуміють це та використовують казку як цінний засіб навчання. Казка відіграє ключову роль у навчанні молодших школярів. Сучасні дослідження показують, що у віці 7-11 років, який охоплює молодших школярів, дитяча уява досягає свого піку. Це свідчить про те, що саме в початковій школі важливо розвивати уяву та творчість.

Тому, вчителі англійської мови виявляють зацікавленість у використанні допоміжних засобів, які сприяють засвоєнню нової лексики та допомагають у подоланні психологічних бар'єрів у спілкуванні англійською мовою.

Аналіз основних досліджень і публікацій. У роботах Н.І.Гез[35], М.Я.Демьяненко[11], С.Ф.Шатилова[38], В.А.Бухбиндера[5], Е.І.Пассова[25,26] та інших дослідників акцентується важливість розвитку лексичних навичок у процесі вивчення іноземних мов. Ці вчені визначили основні принципи та послідовність вивчення лексичного матеріалу іноземної мови, а також встановили критерії для відбору цього матеріалу.

У сучасній методиці навчання іноземних мов використання казок на уроках отримало широке визнання. Дослідження таких науковців, як М.О.Бурлаков [12], В.А.Артемов [2,3], О.В.Станішевська [20], Л.Волошинова

[19], Н.Н.Пруссаков [28], підкреслюють важливість цього методу та його популярність у сучасній методиці вивчення іноземних мов.

Об'єкт дослідження: англійська казка при вивченні лексичного мінімуму.

Предмет дослідження: особливості використання казок при вивченні лексичного мінімуму.

Матеріал дослідження: лексичний мінімум складений на основі казки Lazy Jack.

Мета дослідження: виявити та описати особливості використання англійських казок при формуванні лексичного мінімуму.

Для досягнення мети вважаємо за необхідне **розв'язати наступні завдання:**

- 1) проаналізувати сутність англомовної компетенції;
- 2) виявити вікові особливості учнів початкової школи;
- 3) дослідити англійську казку як жанр літератури, особливості жанру ;
- 4) проаналізувати доцільність використання казок при формуванні лексичного мінімуму молодших школярів;
- 5) розробити методику формування основ елементарної лексичної компетенції;
- 6) реалізувати запропоновану методику провівши педагогічний експеримент на базі Ліцею с. Любохини.

Апробація. Основні теоретичні та практичні результати роботи були висвітлені в тезах “Порівняння англійської народної та авторської казки: жанрово-композиційні та лінгвістичні аспекти” на XVII Міжнародній науковій онлайн-конференції “Пріоритети германської і романської філології” імені професора Євгенії Гороть (збірник матеріалів Міжнародної наукової онлайн-конференції. Луцьк: Волинський Національний університет імені Лесі Українки, 2023. С. 34-36).

Структура та обсяг роботи. Магістерська робота складається зі вступу, двох розділів із висновками до кожного з них, загальних висновків, списку використаної літератури, додатків. Загальний обсяг роботи викладено на 91 сторінці. Бібліографія налічує 54 позиції.

РОЗДІЛ I. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ФОРМУВАННЯ АНГЛОМОВНОЇ ЛЕКСИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ

1.1 Сутність англомовної лексичної компетентності.

Для володіння іноземною мовою не достатньо просто розуміти окремі слова та вирази. Знання мови визначається розширеним словниковим запасом, який дозволяє успішно комунікувати з носіями мови. Основною метою освоєння лексичного матеріалу під час вивчення іноземної мови є якісний розвиток словникового запасу учня.

Традиційно вважалося, що граматики є більш важливою для оволодіння мовою, ніж лексика. Граматика визначає правила, за якими слова об'єднуються в речення, а речення - у текст. Без знання граматики людина не зможе зрозуміти сенс сказаного чи написаного. Однак останнім часом все більше вчених переконані, що граматики та лексика є рівноправними компонентами мови. Лексика - це словниковий запас мови, який визначає, про що можна говорити чи писати. Без знання лексики людина не зможе висловити свої думки та почуття повною мірою. Давид Вілкінс, почесний професор лінгвістики та секретар британської Асоціації прикладної лінгвістики, наголошував на важливості граматики та лексики для оволодіння мовою. Він стверджував, що без знання граматики мовлення буде обмеженим, а без знання лексики - порожнім [20, с. 40]. Для вираження своїх ідей та емоцій надзвичайно важливо розвинути великий словниковий запас, але саме граматичні правила забезпечують грамотне та структуроване мовлення.

Словник - це фундамент мови, на якому будується наше мислення та спілкування [32]. Словник постійно змінюється у зв'язку із тим, що у кожна мова безперервно поповнюється новими словами та виразами. Із плином часу певні лексичні одиниці стають не актуальними та виходять із активного вжитку.

Вивчення лексики не обмежується сліпим запам'ятовуванням слів. Слово або вираз вважається засвоєним тоді, коли учень розуміє його контекст та коректно застосовує його у своїх висловлюваннях. Однак, навіть найглибше розуміння лексики не має сенсу, якщо набуті знання не використовуються у практичному мовленні.

П. Нейшен, визнаний експерт у галузі методики викладання мов, стверджує, що засвоєння лексичної одиниці - це не просто запам'ятовування її значення. Це також передбачає оволодіння її написанням, вимовою, частиною мови, частотою вживання, здатністю утворювати словосполучення, рівнем формальності та зв'язками з поняттями навколишнього світу. [50, с. 23]. У зв'язку із цим, словниковий запас є ключовим аспектом у процесі набуття лексичної компетенції, яка є важливою складовою комунікативної компетентності та вивчення мови.

К. Каро відзначає, що професор Оксфордського університету Генріксен розглядає лексичну компетенцію як систему, яка складається з трьох взаємопов'язаних аспектів:

- Знання значення слова - це фундамент, на якому будується лексична компетенція. Воно дозволяє нам зрозуміти, що означає слово, і використовувати його в правильному контексті.
- Глибина знання слова - це те, що дозволяє нам використовувати слово в різних контекстах. Воно включає в себе розуміння різних аспектів значення слова, таких як його релігійні властивості, стилістичні характеристики та культурні конотації.
- Розуміння можливостей ефективного використання слова в контексті - це вершина лексичної компетенції. Воно дозволяє нам вибрати правильне слово в конкретній ситуації і створити складні словосполучення та речення з використанням різних лексичних одиниць [51, с. 213].

Перші натяки на визначення терміну "лексична компетенція" можна відслідковувати в роботах лінгвіста Д. Річардса (1976 рік) [52, с. 41]. Його концепція "knowing a word" охоплює знання ймовірності вживання слова в мові, вміння використовувати його відповідно до функцій та ситуацій, розуміння основних форм слова та його похідних, а також асоціативні зв'язки між цим словом та іншими лексичними одиницями речення.

Лексична компетенція (LC) - це складне поняття, яке важко визначити однозначно. Лінгвісти різних часів намагалися з'ясувати його сутність, але єдиного підходу до цього досі не існує. Однак, науковець та педагог К. Каро (Колумбія) запропонував структурувати погляди вчених на LC за такими основними аспектами:

1) деякі автори намагаються визначити лексичну компетенцію шляхом розгляду її різних аспектів (Картер, Нейшен, Тейлор);
2) інші науковці піддають критиці тлумачення попередників та пропонують більш абстрактні підходи (Генріксен); 3) деякі дослідники зосереджуються на важливості засвоєння лексичної компетенції під час вивчення лексики (Робінсон, Леннон, Шмітт та інші) [51, с. 213].

Ці точки зору підтверджують важливість та складність лексичної компетенції у процесі вивчення мови та наголошують на різноманітності аспектів її розуміння та застосування.

У 2001 році П. Нейшен, відомий фахівець у галузі методики викладання мов, запропонував свій власний підхід до поняття лексичної компетенції. Він розглядає лексичну компетенцію як сукупність трьох різновидів знання:

- Формальне вираження - це знання того, як слово пишеться і вимовляється. Воно включає в себе знання написання, вимови, орфографії, пунктуації та транскрипції.

- Значення - це знання того, що означає слово. Воно включає в себе знання прямого і переносного значень слова, а також його синонімів, антонімів та омонімів.
- Використання - це знання того, як слово можна використовувати в реченні. Воно включає в себе знання граматичних функцій слова, його частоти вживання, стилістичної характеристики та культурних конотацій. [50, с. 33].

Вважаємо, що напрацювання Нейшена якісно характеризують не тільки рівень володіння іншомовною лексичною компетенцією, але, разом із тим, є показником рівня освоєння лексичних одиниць. До того ж, ця компетенція дозволяє оцінити ефективність методів навчання, які використовуються при засвоєнні лексичного запасу.

Цей підхід дає можливість досягнути складності лексичної компетенції та показує, який вплив на практичний рівень володіння мовою мають ці знання. Розуміння форми, значення та використання слів є важливою складовою мовної компетенції. Їх вивчення додає компетентності та впевненості при використанні мовних ресурсів. Цей підхід є важливим для вчителів, оскільки дозволяє знайти та випробувати ефективні методи, а також адаптувати та вдосконалити їх для досягнення найбільш ефективних результатів при формуванні лексичної компетенції учнів.

Вчена С. Ніколаєва, професор Київського національного університету, акцентує увагу на тому, що лексична іншомовна компетенція представляє собою невід'ємну складову мовної компетенції. Це вміння особи адекватно виражати свої думки та розуміти мовлення інших, що базується на глибокому розумінні лексичних структур та теоретичних аспектів мовної системи, таких як граматики, орфографія, фонетика і т.д. [7, с. 15]. З іншого боку, педагог Ю. Федоренко підкреслює, що лексична компетенція ґрунтується на мовних (графічних знаках та вмінні їх поєднувати, а також на наявності фонетичних,

графічних, орфографічних навичок) та мовленнєвих (здатності використовувати набуті фонетичні, графічні, орфографічні навички згідно з комунікативною метою) компонентах [22, 23].

Ми вважаємо, що лексична компетенція в мові означає здатність людини використовувати слова, фрази та лексичні одиниці з максимальною точністю й ефективністю для вираження своїх думок, ідей, почуттів і потреб у різних контекстах. Вона включає в себе знання про слова, їхні значення, граматичні конструкції, фразеологію та уміння використовувати цю лексику в мовленні, письмі та спілкуванні. Лексична компетенція передбачає розуміння варіативності слів та їхнього використання відповідно до ситуації. Важливо також уміння вибирати й використовувати потрібні слова для точної передачі інформації.

У нашому дослідженні ми вбачаємо доцільним вважати англomовну лексичну компетенцію не лише частиною комунікативної, але й мовної компетенції. Це рішення обумовлене тим, що успішне формування цієї компетенції вимагає не лише якісно розвинутих навичок використання лексичного запасу під час спілкування з носіями мови, але й глибокого засвоєння структурних, граматичних, орфографічних особливостей вживання слів у писемному та усному мовленні.

Отже, вчені розглядають етапи формування іншомовної лексичної компетенції таким чином:

- **Ознайомчий/підготовчий етап** включає процес набуття знань про лексичну одиницю за допомогою некомунікативних мовних вправ. Це включає семантизацію (як перекладну, так і безперекладну), демонстрацію прикладів використання, а також вивчення правил вимови.

- **Етап автоматизації** спрямований на формування навичок використання лексичної одиниці у контексті, включаючи словосполучення, речення, текст, діалогічне та монологічне мовлення. На цьому етапі важливо

встановлювати зв'язки між формою та структурою лексичної одиниці та її значенням за допомогою спеціальних умовно-комунікативних вправ. Контроль правильного розуміння та вживання нового словникового запасу є також важливою складовою цього етапу.

- **Етап застосування/використання** включає розвиток вміння вирішувати комунікативні завдання на основі застосування вивчених лексичних одиниць. Це може включати написання текстів, підготовлене (або непідготовлене) усне мовлення, зокрема за допомогою комунікативних та мовленнєвих вправ. Одночасно з цим важливо контролювати рівень засвоєння слів та їх використання [6, с. 234].

Цей підхід до дослідження етапів формування лексичної компетенції надає можливість систематично та прогресивно рівень навичок та знань учнів, допомагаючи їм здобути кращих результатів у комплексному володінні іноземною мовою.

Якісне формування англomовної лексичної компетенції потребує спільної взаємодії між вчителем та учнем. У цій співпраці кожна сторона повинна розуміти значення та шляхи розвитку необхідного словникового запасу. Така робота сприяє ефективному процесу навчання та досягненню високого рівня лексичної компетенції. Для досягнення цієї мети, потрібно звернути увагу на методи формування рецептивних (сприймання, розуміння, розпізнавання слів у тексті) та репродуктивних (використання слів у мовленні чи письмі) лексичних навичок, які лягають в основу розвитку лексичних вмінь та лексичної усвідомленості.

Методика викладання іноземної мови надає велику кількість різноманітних стратегій для досягнення потрібного рівня взаємодії між вчителем та учнем. Методи та прийоми різняться залежно від етапу засвоєння словникового запасу на якому вони застосовуються. Вони охоплюють широкий спектр активних підходів, включаючи інтерактивні вправи, ігрові ситуації,

спільне обговорення та аналіз текстів, творчі завдання та багато інших.

Отже, ключовими компонентами у формуванні та поглибленні лексичної компетенції є налагоджена взаємодія між вчителем та учнем, створене для учня сприятливе середовище для вивчення та практики нового словникового запасу, а також вміле комбінування методів та стратегій навчання.

Важливу класифікацію запропонував відомий філософ, професор Алабамського університету Р. Оксфорд [51, с. 12]. Його робота допомагає нам розуміти широкий спектр стратегій, необхідних для формування лексичної компетенції. Ця класифікація включає різні напрямки: когнітивні, метакогнітивні, базовані на властивостях пам'яті, компенсаторні, емоційні, соціальні та стратегії активації. Кожен з цих напрямків важливий на своєму етапі засвоєння лексики.

До когнітивних стратегій відносяться аналіз, конспектування, узагальнення, структурування інформації, тлумачення значень слів та вправи на вимову. Планування навчання, контроль над помилками та оцінка успіху належать до метакогнітивних стратегій. Стратегії базовані на властивостях пам'яті спрямовані на максимально ефективне використання потужності пам'яті. До них відносяться різні методи організації інформації, наприклад використання звуків, зображень, схем та механічних допоміжних засобів. Для подолання труднощів та прогалин в знаннях під час спілкування та письма використовуються компенсаторні стратегії. У цьому випадку можуть використовуватися вправи на синоніми та відновлення пропущених слів у реченні. Емоційні стратегії включають в себе розуміння власного настрою та мотивації до навчання. Для емоційних стратегій дуже важливе позитивне самонавіювання. Реалізація соціальних стратегій передбачає налагодження контакту із співрозмовником та вміння якісно ставити запитання для роз'яснення незрозумілої інформації. Стратегії активації спрямовані на активне використання набутого словникового запасу в різних ситуаціях.

Сприйняття лексики в мові вимагає уваги до контексту комунікації. Вона полегшує засвоєння слів у процесі спілкування. Простота зв'язку слів із ситуацією сприяє кращому їх запам'ятовуванню. У західноєвропейських мовах існує широка лексична база, що може ускладнювати процес освоєння. Тут виникають труднощі з фонетикою, написанням, граматиною та значенням слів. Важкість полягає також у сполучуваності слів між собою, їх використанні та відмінностях від рідної мови.

Оволодіння іноземною лексикою — це постійне розширення словникового запасу. Це потребує систематичної праці та наполегливості. Надзвичайно важливою є навичка використовувати ці слова у власному мовленні. Вміння застосовувати їх у різних види мовленнєвої діяльності, а саме читанні, письмі та розумінні мовлення є не менш значущим.

Умови навчання в середніх навчальних закладах, такі як обмежена кількість уроків та обмежена тематика, потребують **відбору лексичного мінімуму**, який відповідав би основній меті та змісту навчання іноземної мови у конкретному типі шкільного закладу [7, с.89].

У лексичному шкільному словнику, так само як і в граматиці, розрізняють активний та пасивний запас слів.

Активний лексичний мінімум — це слова, які учні використовують у власному мовленні. Вони дозволяють учням висловлювати свої думки на письмі та усно. Ці слова потрібні для розуміння прочитаних чи вислуханих текстів.

Пасивний словниковий мінімум включає слова, які учні повинні розуміти, читаючи чи слухаючи текст. Ці слова не обов'язково використовуються у власному мовленні, але їх розуміння важливе для розуміння текстів.

Автори навчальних програм і підручників визначають лексичні мінімуми та їх відношення до активного та пасивного рівнів. Вчитель має враховувати ці

вимоги під час роботи з учнями і використовувати відповідні підручники для ефективного навчання. Але ці показники не є остаточними чи науково обґрунтованими. Умови навчання постійно змінюються, а також мета та зміст навчання впливають на ці показники. Також враховується розподіл ресурсів між видами мовної діяльності, темами та конкретними підручниками.

Вивчення лексики включає аналіз лексичних одиниць (ЛО). ЛО — це не тільки окремі слова, але й вирази чи навіть цілі речення. Наприклад: "beautiful," "by no means," "the root of the trouble," або "How do you do?".

Це означає, що розуміння різноманітності ЛО є важливим у процесі вивчення мови. Не лише окремі слова, але й фрази важливі для успішного опанування мови.

Відбір лексичних одиниць для словника-мінімуму ґрунтується на кількох критеріях:

- **Взаємодія з іншими словами:** лексика повинна легко поєднуватися з іншими словами, щоб учні могли утворювати правильні фрази та висловлювання.

- **Семантична важливість:** важливо включати слова, які охоплюють ключові поняття різних сфер, відображених у навчальних програмах та підручниках.

- **Універсальність стилю:** вирази й слова мають застосовуватися в різних мовленнєвих ситуаціях, а не бути обмеженими одним стилем.

- **Частотність вживання:** важливо враховувати, наскільки часто слова використовуються у реальних мовних ситуаціях.

- **Багатозначність:** деякі слова можуть мати кілька значень, але це має бути обґрунтовано та враховано в процесі навчання.

- **Можливість створення нових слів та фраз:** лексичні одиниці мають мати потенціал для утворення нових виразів за допомогою словотвору та поєднанням.

Активний словниковий запас - це слова, які учні вже знають і використовують у своєму мовленні. Це база слів, яку вони вміють використовувати.

Пасивний словниковий запас включає слова, які учні розуміють, коли чують або читають інших людей.

Реальний словник складається з активного та пасивного словникового запасу - слова, які учні знають і розуміють.

Потенційний словник включає нові слова, які можна зрозуміти з контексту під час читання чи прослуховування, але вони поки що невідомі.

До потенційного словника входять різні категорії слів:

- **Міжнародні слова:** це слова, що схожі зі словами рідної мови за написанням, вимовою та значенням.

- **Похідні та складні слова:** це слова, створені шляхом поєднання вже відомих компонентів.

- **Кальки:** це слова, запозичені з іншої мови, що залишилися у своїй первісній формі.

- **Нові значення багатозначних слів:** це слова, які можуть мати кілька значень, але в певному контексті набувають нового смислу.

- **Слова, розуміння яких залежить від контексту:** це терміни, значення яких можна вивести з контексту речення або тексту.

Враховуючи певні наукові висновки, використання потенціального словника дозволяє збільшити розуміння текстів при читанні та аудіюванні у п'ять-шість разів більше [5, с.24].

Основна увага в опануванні лексичного матеріалу приділяється розвитку лексичних мовленнєвих вмінь.

Лексичні мовленнєві вміння - це здатність спонтанно використовувати, формувати та розуміти іншомовну лексику. Вони ґрунтуються на мовленнєвих

зв'язках між аудіомоторними та писемними формами слова, його значенням та взаємозв'язком слів іноземної мови.

С.Ф. Шатілов визначає лексичні мовленнєві вміння як здатність:

- використовувати слова в контексті, розуміючи їх значення та стилістичні функції;
- формувати слова, вибираючи правильну форму та написання;
- розуміти значення слів, почутих або прочитаних [37].

Стабільність лексичних навичок визначає точність використання мовленнєвого матеріалу. Для розвитку цих навичок варто звертати увагу на наступне[54]:

- **Експресивні лексичні навички:** Це вміння правильно використовувати слова у письмі та усному мовленні відповідно до ситуації та мети спілкування.

- **Рецептивні лексичні навички:** Це вміння розпізнавати та розуміти слова під час читання та прослуховування, враховуючи активний та пасивний словниковий запас. Також це уміння вгадувати значення слів з контексту та користуватися словниками для кращого розуміння тексту.

Школярі в початкових класах мають обмежену здатність запам'ятовувати текст. Це пов'язано з тим, що їхні мозкові структури, відповідальні за пам'ять, ще не повністю сформовані. У першому класі діти можуть запам'ятовувати близько 10-15 слів за один раз. У другому класі ця кількість збільшується до 20-25 слів, а в третьому - до 30-35 слів. Однак ці цифри є лише загальними рекомендаціями. Реальний обсяг тексту, який дитина може запам'ятати, залежить від її індивідуальних здібностей, а також від складності тексту. Простий текст, написаний зрозумілою мовою, діти можуть запам'ятовувати краще, ніж складний, з незрозумілими словами.

При навчанні учнів початкової школи важливо враховувати їхні обмежені можливості запам'ятовування. Тексти, які читаються в класі, повинні бути короткими та зрозумілими. Також важливо використовувати різні методи навчання, щоб допомогти дітям запам'ятовувати інформацію. До методів навчання можна віднести повторення, заучування напам'ять, робота з ключовими словами, класифікацію інформації, використання образів та асоціацій.

Казка є ідеальним жанром для навчання учнів початкової школи англійської мови. Казкові історії, як правило, короткі та зрозумілі, а також містять цікаві та захоплюючі сюжети. Це допомагає дітям краще запам'ятовувати інформацію та розвиває їхню уяву та творчість.

1.2. Вікові психологічні особливості дітей молодшого шкільного віку.

З початком шкільного життя настає важливий момент у розвитку дитини. Цей перехід означає початок нового етапу, коли навчання стає основною сферою діяльності.

Вік 6-7 років - це період бурхливого розвитку дитини. У цей час відбувається перехід від дошкільного віку до шкільного, що пов'язано з низкою змін у психіці та фізіології дитини. Одним із найважливіших змін є переважання збудження над гальмуванням у нервовій системі. Це означає, що дитина більш емоційна, активна та рухлива. Вона легко відволікається, не може довго концентруватися на одній справі. Зміни в психіці дитини також проявляються в її пізнавальній діяльності. Дитина стає більш допитливою, прагне до пізнання нового. Вона здатна до логічного мислення, але її знання ще не є систематизованими [40].

Зростання фізичної витривалості та працездатності в період 6-7 років має відносний характер. Однак, за загальними показниками, більшість дітей швидко втомлюються. Це пов'язано з тим, що в цьому віці відбувається переважання

збудження над гальмуванням у нервовій системі. Занадто великі навантаження та обмежена рухова активність можуть негативно впливати на психоемоційний і фізичний розвиток дитини. Зокрема, відзначається, що працездатність може знижуватися вже через 25-30 хвилин після початку уроку, особливо при емоційно насичених заняттях. З огляду на збудливість дітей, ці фактори слід враховувати при організації їх навчання та дозвілля [16, 17].

Початок навчання в школі приносить істотні зміни в життя дитини, включаючи формування нової сфери діяльності - навчальної. Ця діяльність сприяє розвитку ключових психологічних аспектів, серед яких важливе місце займає мислення. [16].

Зазначений перехід до шкільного життя супроводжується значущими фізичними, психологічними та інтелектуальними змінами, що формують основу для подальшого розвитку та адаптації дитини.

Діти 7-8 років переважно мислять конкретними категоріями, тобто оперують конкретними предметами і явищами. Вони можуть робити висновки про конкретні речі, але не можуть узагальнювати їх на основі абстрактних понять.

З часом, у процесі навчання і розвитку, у дітей відбувається перехід до стадії формальних операцій. Цей перехід пов'язаний зі здатністю до узагальнення та абстрагування. Діти починають розуміти абстрактні поняття, такі як час, простір, кількість, можливість, необхідність тощо. Вони можуть робити висновки про абстрактні речі, а також узагальнювати їх на основі конкретних прикладів [39].

Учні першого та другого класів фокусуються на зовнішніх ознаках предметів або їх призначенні. Учні третіх та четвертих класів використовують отримані знання та уявлення під час навчання.

Молодші школярі у своєму розвитку просуваються від аналізу окремих предметів до аналізу зв'язків між ними. Це є важливою передумовою для розуміння навколишнього середовища та життя.

Молодшим школярам легше встановлювати зв'язок від причини до наслідку, ніж навпаки. Це пов'язано з тим, що причинно-наслідкові зв'язки в природі та суспільстві часто мають прямий характер. Наприклад, якщо кинути м'яч, він полетить. Якщо підпалити папір, він згорить. [32].

Розвиток рефлексії у молодших школярів виявляється на вищому рівні під кінець шкільного віку. Теоретичне мислення сприяє цьому процесу та змінює їхні пізнавальні здібності. Пам'ять у школярів розвивається у двох напрямках: словесно-логічному та смислового запам'ятовуванні. Також формується управління та регулювання пам'яті. Наочно-образна пам'ять у молодших школярів переважає над абстрактною. Це допомагає краще запам'ятовувати конкретні відомості та факти, часто шляхом механічного повторення.

Пояснення цього явища здійснюється з огляду на той факт, що молодший школяр поки що не вміє чітко відрізнити завдання з запам'ятовування, які потребують точного відтворення, від завдань, які можна узагальнити або передати загальні риси. Це є однією з навичок, яку йому необхідно вивчити [17].

Дитина на цьому етапі не ще повністю володіє мовою, тому їй легше запам'ятовувати слова в їхньому оригінальному вигляді, ніж відтворювати їх зі своїми словами. Це пов'язано з тим, що вона ще не має достатнього досвіду та знань, щоб самостійно генерувати нові слова та фрази [17].

Учні, переходячи до середньої школи, повинні розвивати навички запам'ятовування і відтворення інформації, а також аргументації та логічного мислення. Навчання школярів ставити правильні цілі для запам'ятовування матеріалу є дуже важливим. Мотивація визначає продуктивність

запам'ятовування: коли учень має мотивацію, він краще засвоює, довше пам'ятає та точніше відтворює матеріал.

У молодших школярів можуть спостерігатися деякі відмінності в запам'ятовуванні між хлопчиками та дівчатками.

- Дівчатка, як правило, краще справляються з механічним запам'ятовуванням. Це пов'язано з тим, що вони більш сконцентровані та мають більш розвинені мовні навички.
- Хлопчики, як правило, краще справляються з опосередкованим запам'ятовуванням. Це пов'язано з тим, що вони більш схильні до ризику та мають більш розвинене просторове мислення [16, 39].

Вчитель відіграє важливу роль у розвитку сприйняття у молодших школярів. Він повинен спеціально організовувати діяльність учнів щодо сприйняття різних об'єктів, навчати їх виділяти істотні ознаки та властивості. [17].

У молодшому шкільному віці вольове керування увагою обмежене. Старші школярі можуть сконцентрувати увагу на складних завданнях для досягнення очікуваного результату. Молодші школярі зазвичай звертають увагу на завдання з мотивацією, такою як похвала чи позитивна оцінка. У цьому віці увага стає стійкішою, проте діти зацікавлені переважно наочним та яскравим матеріалом, що викликає емоційну реакцію. Дитина вкладає більше уваги взаєминам з однолітками, що сприяє формуванню стабільного статусу у системі взаємин класу. Також з'являються стихійні дитячі норми, пов'язані із якостями справжнього товариша.

У процесі правильного розвитку школярів вимоги до позиції учня та позиції товариша повинні доповнювати одна одну, щоб уникнути конфліктів з вчителями та однолітками [6, 16].

Узагалі, даний етап розвитку характеризується рядом змін в сприйнятті, увазі та емоціях дітей. Ці зміни формують основу для подальшого особистісного та когнітивного росту.

У молодшому шкільному віці формування самооцінки у школярів відбувається під впливом багатьох факторів, серед яких особливо важливим є оцінка вчителя. Це пов'язано з тим, що в цьому віці діти ще не мають достатнього досвіду спілкування з однолітками, щоб формувати самооцінку на основі їхньої оцінки.

Оцінка вчителя є для молодшого школяра найавторитетнішою, оскільки вчитель є для нього авторитетною фігурою. Вчитель першим оцінює здібності та досягнення дитини, дає їй зворотний зв'язок, який є важливим для формування самооцінки [17, 39].

У цьому віці невпевненість у собі впливає не тільки на взаємини з однолітками, а й на успішність у навчанні. Зростаюча самокритика у дітей стимулює потребу отримати позитивну оцінку, особливо від дорослих.

Характер молодших школярів формується під впливом багатьох факторів, серед яких особливо важливими є особливості їхнього психічного розвитку. У цьому віці діти ще не вміють повністю контролювати свої емоції та бажання, що проявляється в таких особливостях характеру, як імпульсивність та загальна недостатність волі [6, 39].

Примхливість і упертість у молодших школярів можуть бути наслідком особливостей виховання в родині. Діти, які звикли, що їхні бажання та вимоги часто задовольняються, можуть стати примхливими і упертими. Вони вважають, що їхні бажання є найважливішими, і очікують, що дорослі завжди будуть їх виконувати. Це може призвести до того, що дитина буде не готова відмовлятися від свого бажання чи підкорювати його волі [16].

У початковій школі дитина починає формувати свій характер, який визначатиме її долю в майбутньому. У цей період у неї формуються такі риси, як працьовитість, старанність, дисциплінованість та акуратність [6, 39].

У початковій школі ставлення дітей до навчальної діяльності розвивається від емоційної зацікавленості до пізнавального інтересу. Першокласники, які лише починають свій шкільний шлях, з ентузіазмом ставляться до навчання. Їм подобається вчитися новому, навіть якщо це не завжди легко і просто. Вони з задоволенням виконують різні завдання, навіть якщо вони не мають практичного значення. Цей інтерес часто носить ігровий характер. Поступово, у міру того, як діти засвоюють основи знань і навичок, їхній інтерес до навчання починає змінюватися. Вони починають розуміти, що навчання - це не просто розвага, а важливий процес, який допомагає їм розвиватися та ставати успішними. Вони починають прагнути до досягнення певних результатів, отримувати високі оцінки, бути кращими за інших [16].

Формування інтересу до змісту навчальної діяльності у молодших школярів відбувається на основі почуття досягнення. Діти, які відчують, що вони досягають успіхів у навчанні, отримують задоволення від цього процесу і з більшою ймовірністю будуть проявляти інтерес до нового матеріалу [16, 32].

Пластичність мозку людини досягає свого піку в ранньому дитинстві. Це означає, що в цей період мозок найбільш схильний до навчання та адаптації. Тому вивчення англійської мови в ранньому віці може дати значні переваги. Дослідження показують, що діти, які починають вивчати англійську мову з раннього віку, досягають більш високих рівнів володіння мовою, ніж ті, хто починає пізніше. Це пов'язано з тим, що в ранньому віці мозок легше засвоює нові звуки та граматичні структури [17, с. 45].

Успіх навчання у початковій школі значною мірою залежить від методів, які використовують вчителі. Це пов'язано з тим, що діти у цьому віці мають особливі потреби та особливості, які потрібно враховувати у процесі навчання.

У початковій школі діти ще не повністю сформували свої пізнавальні процеси. Вони мають обмежену увагу, пам'ять та мислення. Тому важливо, щоб навчання було цікавим, захоплюючим і наочним. Важливо також, щоб воно було доступним для дітей з різними рівнями здібностей [9].

У початковій школі діти проявляють природний інтерес до вивчення іноземної мови. Це пов'язано з тим, що в цьому віці вони відкриті до нового, люблять експериментувати та спілкуватися. Однак не всі діти однаково зацікавлені в вивченні іноземної мови. Деякі діти демонструють більший інтерес, ніж інші. Це може бути пов'язано з різними факторами, такими як індивідуальні особливості дитини, її мотивація та рівень навчальних досягнень. Важливу роль у розвитку інтересу до іноземної мови відіграє методика викладання. Використання ігрових, наочних та активних методів навчання допомагає зробити процес навчання більш цікавим і захоплюючим для дітей [7, с. 15].

Для ефективного вивчення англійської мови в початковій школі необхідно враховувати вікові особливості та індивідуальні потреби учнів. Методика викладання та активний підхід допомагають збудувати зацікавленість та успішність у навчанні мови.

У початковій школі комунікативний підхід у вивченні англійської мови включає розвиток навичок читання, письма, слухання та усного мовлення. Навчальні посібники повинні містити уроки на актуальні теми, такі як родина, школа, захоплення тощо, щоб зацікавити учнів. Використання завдань у парах чи групах є важливим, бо це стимулює активне спілкування англійською мовою.

Проектна техніка є одним із ефективних методів навчання, який дозволяє дітям засвоювати новий матеріал у цікавій та захоплюючій формі. Протягом декількох занять учні вивчають тему, нову лексику, граматичні правила та отримують цікаву інформацію. Це дозволяє їм ознайомитися з матеріалом на

більш глибокому рівні та краще його зрозуміти. Закріплення матеріалу відбувається через створення проекту. Проект може бути індивідуальним, парним чи груповим. Він може бути спрямований на розвиток різних навичок, таких як говоріння, слухання, читання, письмо, творчість [22, с. 34].

Проектна методика сприяє розвитку мовних навичок і творчих здібностей учнів, формує їхню незалежність та взаємодопомогу.

Учителям важливо зацікавити учнів англійською мовою, використовуючи групові вправи, що враховують активність та увагу дітей. Ігрова методика навчання англійської у початкових класах робить уроки цікавими та доступними, сприяючи усвідомленому навчанню.

Вивчення іноземної мови в початковій школі має свої особливості. Діти в цьому віці ще не мають сформованого критичного мислення, тому важливо використовувати методи навчання, які відповідають їхньому віковому розвитку. Одним із ефективних методів є використання навчальних ігор. Гра є природньою для дітей, тому вона допомагає їм засвоювати новий матеріал у цікавій та захоплюючій формі. [20, с. 87].

Використання різноманітних методів навчання та гейміфікації є важливою складовою успішного навчання англійської мови у молодших школярів. Це дозволяє враховувати індивідуальні особливості кожного учня, рівень їх інтересу та уваги, створювати сприятливу атмосферу для розвитку мовних навичок. Індивідуальний підхід є ключовим фактором успіху в навчанні. Вчителі повинні знати своїх учнів, їхні інтереси, сильні та слабкі сторони. Це допоможе їм підібрати найефективніші методи навчання для кожного учня [25, с. 54].

Під час такого застосування ігор у дітей формуються низка важливих якостей, зокрема [20, с. 145]:

- позитивне ставлення до навчання в школі та до конкретного навчального предмету;

- здатність і бажання працювати в колективі над навчальними завданнями;
- вміння слухати та реагувати на інші думки та ідеї;
- внутрішня мотивація для розширення своїх знань та навичок;
- розвиток творчих здібностей та їх виявлення;
- самовираження та розвиток впевненості у собі.

Ігровий підхід на уроках початкової школи необхідний та корисний. Гра допомагає зробити навчання цікавішим та легшим. Учитель може використовувати гру для пояснення нового матеріалу і закріплення вивченого. Гра сприяє розвитку навичок читання та загальної мовної компетенції.

Вікові психологічні особливості дітей молодшого шкільного віку мають велике значення при навчанні іноземної мови. Деякі з цих особливостей включають:

- **Образне сприймання та запам'ятовування:** Діти цього віку часто сприймають і запам'ятовують інформацію через образи та візуальні схеми.
- **Мимовільність уваги, її орієнтація на сильний подразник:** Діти можуть мати труднощі зі збереженням уваги на завданні, якщо воно не цікаве або стимулююче.
- **Підвищена емоційність сприйняття:** Діти молодшого шкільного віку часто реагують на навчальну діяльність з емоційним відгуком, що може впливати на їхню мотивацію та успішність.
- **Імпульсивність, недовільність вольових зусиль:** Діти можуть мати труднощі з контролем своєї уваги та дій, що важливо враховувати при навчанні.

- **Велика роль навчальної гри:** Гра є важливим елементом пізнавальної діяльності дітей цього віку та може сприяти більш ефективному навчанню.
- **Схильність дітей до копіювання, наслідувальність у діях:** Діти можуть бути схильні до наслідування та копіювання дій інших, що може використовуватися в навчанні.
- **Конкретне або наочно-образне мислення:** Діти цього віку часто думають конкретно та використовують наочні образи для розуміння інформації.
- **Екстенсивний характер пізнання навколишнього світу:** Діти активно досліджують світ навколо себе та мають багатий досвід, який можна використовувати у навчанні іноземній мові[53].

Враховуючи ці психологічні особливості, вчителі повинні створювати спеціальні навчальні ситуації та методи навчання, які відповідають потребам дітей молодшого шкільного віку при вивченні іноземної мови.

Створення сприятливого соціального середовища для розвитку дітей є одним із ключових завдань початкової школи. Ця мета є важливою, оскільки добробут дитини в дошкільному віці залежить від гармонії в родині, а в школі виникає нова система взаємин, де головну роль відіграє відношення "дитина - дорослий". Л.С. Виготський вважав, що соціальне середовище є основним чинником розвитку дитини. Він запропонував теорію зони найближчого розвитку, яка передбачає, що дитина може досягти більш високого рівня розвитку за допомогою взаємодії з дорослим [21, с. 129].

Система відносин "дитина - дорослий", яка виникає в початковій школі, перетворюється в центр життя дитини. Вона впливає на її спілкування як з учителем, так і з однолітками та батьками. Ці відносини є першими відносинами дитини з суспільством. Вони допомагають їй адаптуватися до суспільних норм, правил і цінностей. За Гегелем, школа є місцем, де

відбувається цей процес адаптації. Вона є соціальним інститутом, який передає дітям знання, навички та цінності, необхідні для життя в суспільстві [17, с. 23].

Учитель початкових класів повинен вміло створювати міжособистісні зв'язки серед учнів. Введення іноземної мови в програму сприяє соціалізації дітей. У навчальному процесі діти спільно працюють з учителем та одне з одним. Вчитель виступає як центр навчальної ситуації. Цей етап є важливим для формування розумових операцій та інтелектуального розвитку. Учні освоюють методи засвоєння матеріалу як інструменти для самостійної пізнавальної діяльності.

Дослідження Ж. Піаже доводять, що учні краще засвоюють матеріал, працюючи разом з однолітками. Взаємодія розвиває критичне мислення та здатність розуміти інші точки зору. Дитина навчається приймати позицію дорослого через взаємодію з однолітками під час навчання. Молодший школяр опановує методи дій та способи взаємодії, що є загальними для всіх учасників навчального процесу.

Діти цього віку мають невеликий життєвий досвід і обмежені знання, але це компенсується їхньою розвиненою фантазією. Фантазія грає важливу роль у розвитку творчих здібностей та прискорює процес творчого мислення.[17, с.24]

У дітей віком від 8 до 10 років спостерігається пік розвитку творчої уяви та фантазії, особливо в умовах інформаційного буму. Цей вік співпадає з оптимальним періодом для вивчення іноземної мови в школі, що сприяє розкриттю творчого потенціалу та соціалізації учнів. Однак при включенні іноземної мови до шкільної програми важливо ретельно враховувати психологічні аспекти.

Дослідники, такі як Л.С. Виготський[21] вказують, що дітям від 4 до 10 років легше вивчати іноземну мову порівняно з дорослими. Це пов'язано з фізіологічними особливостями та функціональною локалізацією мозку,

включаючи мовні функції в лівій та частково в правій півкулі. У цьому віці дитина вже володіє рідною мовою та може ефективно сприймати, аналізувати та використовувати інформацію на рівні мовлення.

Згідно з концепцією Д. Б. Ельконіна, у процесі розвитку дитини спочатку має відбуватися формування мотиваційної складової діяльності, а потім операційно-технічної складової. Мотиваційна складова відповідає за постановку цілей і завдань діяльності, а також за її регулювання. Вона формується на основі інтересу до діяльності, який виникає у дитини під впливом зовнішніх і внутрішніх факторів. Операційно-технічна складова відповідає за виконання конкретних дій, необхідних для досягнення поставлених цілей. Вона формується на основі загальних навчальних навичок, які розвиваються у дитини в процесі навчання [25, с.61].

Мотивація молодших школярів до навчання та їхній емоційний стан залежать від наявності та розвиненості їхніх інтересів до навчання, а також від ставлення до школи та навчання в цілому. Тому вчителю важливо створювати умови для розвитку інтересів учнів до свого предмета та школи в цілому. Це може бути досягнуто через залучення учнів до активного пізнання, використання різноманітних форм і методів навчання, заохочення до творчості та постійну зміну видів діяльності [17,с.25].

Ігрова діяльність першокласника є важливою складовою його розвитку. Вона допомагає йому освоювати нові знання та навички, розвивати творчі здібності та соціальні якості.

Специфіка і характер ігрової діяльності першокласника зазнають змін під впливом освітнього процесу. З одного боку, гра продовжує залишатися провідним видом діяльності для дитини. Вона допомагає їй пізнавати навколишній світ, розвивати фантазію та уяву. З іншого боку, гра стає більш цілеспрямованою та підпорядкованою навчальним завданням. Вона використовується для закріплення знань, умінь та навичок, розвитку логічного

мислення та творчості. Вчитель може використовувати ігрову діяльність для того, щоб зробити навчання першокласників більш цікавим і захоплюючим.

Діти активно пізнають світ через гру, а гра в ролі є одним із найулюбленіших видів діяльності для дітей. У цій грі дитина приймає на себе роль іншого персонажа, що дозволяє їй не лише досліджувати світ з іншого ракурсу, а й розвивати свої мовні навички. Вчителі іноземної мови можуть використовувати гру в ролі для того, щоб зробити навчання більш цікавим і ефективним. [9, с.112].

У процесі навчання учні поступово розвивають загальнонавчальні уміння, які є основою їхнього успіху в школі та житті. Ігрова діяльність є одним із найефективніших способів розвитку цих умінь.

Індивідуальна розумова праця учнів є центральним елементом навчальної діяльності. Однак при вступі до школи ці навички ще не розвинуті належним чином. Для того, щоб розвивати індивідуальну розумову працю учнів, вчителі можуть використовувати різні методи і прийоми. Одним із ефективних способів є використання ігрової діяльності. Гра дозволяє учням самостійно аналізувати, зіставляти, узагальнювати та робити висновки. Вона також допомагає розвивати вміння чітко формулювати свої думки, робити логічні висновки та обґрунтовувати свої міркування [17, с.26].

Початкова школа формує пізнавальні інтереси, емоційно-вольову сферу учнів. Навчальна діяльність впливає на розвиток особистості та активізує психіку. Молодші школярі отримують базові навички та вміння. Це відзначає початок складного етапу розвитку. Для цього віку характерні підвищена чутливість, довірливість до авторитетів. Вони вразливі, швидко втомлюються і дуже рухливі.

У процесі структурованої навчальної діяльності виявляється поступовий розвиток когнітивних здібностей молодших учнів і перетворення внутрішньої структури їхнього розумового потенціалу. Спостерігається переорієнтація у

використанні ключових складових розумової функціональності. Початково учні перших і других класів активно користуються складниками сприйняття та запам'ятовування. Поступово мовлення посідає третє місце, мислення - четверте, а фантазія - п'яте. Однак через систематичне навчання у сфері інтелектуального розвитку учнів, відбувається значне зміцнення ролі мисленнєвих та мовленнєвих компонентів, що призводить до перерозподілу їх взаємозв'язку. У третьокласників ключовими складниками стають мислення та мовлення. Елементи пам'яті та фантазії поступово зміщуються на третє та четверте місце відповідно. У них розвиваються узагальнені розумові функції та стратегії їх застосування, що можна успішно використовувати в різноманітних навчальних ситуаціях та практично застосовувати у навчальних предметах [17, с.27].

Фонетичний слух – це здатність людини розрізнити звуки мови і правильно їх сприймати. Він є важливою складовою успішного оволодіння навичками читання та письма. У молодших школярів фонетичний слух ще недосконалий. Вони часто плутають близькі за звучанням звуки, не можуть правильно визначити кількість звуків у слові. Це може призводити до помилок у читанні та письмі. Вчителі, які приділяють увагу розвитку фонетичного слуху, допомагають учням уникнути цих помилок. Вони використовують різні методи і прийоми, які спрямовані на розвиток слухової уваги, слухової пам'яті, фонематичного слуху.

Використання візуальних засобів у навчанні іноземної мови молодших школярів є важливим фактором, що сприяє успішному засвоєнню матеріалу. На цьому віці у дітей переважає образне мислення, тому вони краще запам'ятовують інформацію, яка супроводжується образами. Візуальні засоби можуть бути різноманітними: це можуть бути картинки, фотографії, малюнки, відео, мультиплікація, анімація тощо [17, с.29].

Увага молодших школярів має ряд особливостей, які слід враховувати вчителям у процесі навчання.

По-перше, у цьому віці переважає мимовільна увага. Це означає, що увагу дітей легко привертають яскраві, цікаві стимули, які не вимагають від них вольових зусиль. Однак мимовільна увага нестійка і легко відволікається.

По-друге, здатність до концентрації уваги у молодших школярів низька. Вони можуть зосередитися на одному завданні лише на короткий час, а потім їхня увага починає розсіюватися.

По-третє, стабільність уваги залежить від складності матеріалу і доступності завдань. Чим складніший матеріал і менш доступні завдання, тим легше у дітей відволіктися.

За результатами досліджень, учні початкових класів мають обмежену працездатність і інтелектуальну свіжість. Вони можуть зосередитися на одному завданні лише протягом короткого часу, а потім їхня працездатність починає падати. Це пов'язано з особливостями розвитку їхньої нервової системи та психіки. [7:141-150].

Однією з труднощів, які виникають під час інтенсивної роботи на уроках іноземної мови, є явище, відоме як "поза межове гальмування". Воно проявляється у зниженні продуктивності діяльності, появі помилок, зниженні концентрації уваги та мотивації. Це пов'язано з тим, що в результаті тривалого напруженого розумового навантаження відбувається виснаження нервової системи. Щоб уникнути цього негативного явища, вчителі повинні використовувати різноманітні методичні прийоми, які допомагають відновити сили і активність учнів [17, с.30].

Пам'ять є одним з найважливіших психічних процесів, який забезпечує збереження, відтворення та опрацювання інформації. У молодших школярів пам'ять перебуває в процесі активного розвитку. У цьому віці переважає мимовільне запам'ятовування. Це означає, що діти краще запам'ятовують

інформацію, яка є для них цікавою, яскравою та незвичайною. Мимовільне запам'ятовування не вимагає від дітей вольових зусиль, тому воно є більш ефективним, ніж усвідомлене. Однак у молодших школярів вже формується довільна пам'ять. Цей вид запам'ятовування вимагає від дітей свідомих зусиль, таких як складання плану запам'ятовування, розподіл матеріалу на частини, повторення тощо. Усвідомлене запам'ятовування є більш ефективним для засвоєння складного матеріалу, однак воно вимагає від дітей більше часу та зусиль.

Розвиток пам'яті молодших школярів супроводжується зміною балансу між образною та словесно-логічною пам'яттю. Образна пам'ять у цьому віці є більш розвиненою, ніж словесно-логічна. Однак завдяки активному мовленню, особливо при засвоєнні навчальної програми, у молодших школярів починає активно розвиватися словесно-логічна пам'ять [25, с.62].

У третьокласників спостерігається зростання цілеспрямованості, і вони набувають мотивованого підходу до заучування. Це пов'язано з розвитком у них таких особистісних якостей, як самостійність, самоконтроль і відповідальність. У молодшому шкільному віці довільна пам'ять, довільне запам'ятовування і відтворення інтенсивно розвиваються. Це означає, що діти у цьому віці здатні до свідомого напруження своїх зусиль для запам'ятовування інформації. Однак без спеціального керівництва розвитком пам'яті молодші школярі, як правило, використовують лише найпростіші методи довільного запам'ятовування і відтворення. Спроби впровадити більш продуктивні методи можуть становити виклик для учнів. Наприклад, учні другого класу, які намагаються переказувати оповідання за готовим планом, показують гірші результати, ніж ті, які просто повторюють матеріал. Це пов'язано з тим, що діти у цьому віці ще не до кінця сформували навички узагальнення та систематизації інформації.

Однією з ключових проблем психології пам'яті є визначення оптимального співвідношення між вербальним і візуальним способами інтерпретації матеріалу. Дослідження показали, що у молодшому шкільному віці перевага в запам'ятовуванні інформації, яку можна уявити або побачити, є характерною для всього періоду початкового навчання. Це пов'язано з тим, що в цьому віці образна пам'ять у дітей переважає над словесно-логічною [7, с.90-91].

Успішне запам'ятовування залежить від способу навчання. Активна пізнавальна діяльність, розуміння та усвідомлення матеріалу, а також явище ремінісценції сприяють міцному запам'ятовуванню. Вчитель не повинен вимагати від учнів абсолютного запам'ятовування матеріалу відразу. [17, с.31].

Молодші школярі мають ряд особливостей, які слід враховувати в процесі навчання.

По-перше, у них переважає фрагментарне сприймання, тобто вони сприймають інформацію частинами, не завжди розуміючи її зв'язок. Це пов'язано з тим, що в цьому віці ще не повністю сформована здатність до узагальнення та систематизації.

По-друге, молодші школярі надають перевагу впізнаванню під час відтворення матеріалу. Це означає, що вони краще запам'ятовують інформацію, яка вже їм відома.

По-третє, молодші школярі легко запам'ятовують той матеріал, який для них цікавий і викликає позитивні емоції. Тому важливо включати до навчального матеріалу цікаву і важливу інформацію, яка засвоюється з більшим зацікавленням та концентрацією уваги.

Мислення молодших школярів відрізняється від мислення дорослих. Діти цього віку краще розуміють і запам'ятовують конкретні речі, які вони можуть побачити або торкнутися. Вони також краще розуміють інформацію, яка представлена у вигляді образів. Діти молодшого шкільного віку іноді роблять

помилки в судженнях і міркуваннях. Це пов'язано з тим, що вони ще не повністю оволоділи логічними операціями. Незважаючи на ці особливості, мислення молодших школярів постійно розвивається. Завдяки навчанню і спілкуванню з дорослими діти поступово оволодівають абстрактним мисленням, логічними операціями і умінням робити висновки [21, с.19].

Мислення молодших школярів розвивається від конкретного до абстрактного. У цьому віці діти починають освоювати операції аналізу, синтезу, абстрагування, узагальнення та конкретизації. Одним з ключових показників розвитку мислення молодших школярів є здатність до класифікації об'єктів. Діти починають виділяти спільні та відмінні ознаки об'єктів, групувати їх за цими ознаками. Варто відзначити, що молодші школярі схильні групувати об'єкти під впливом емоційних вражень, які вони відчують при сприйманні цих об'єктів. Наприклад, вони можуть об'єднати в одну групу всі красиві предмети, навіть якщо вони не мають нічого спільного з точки зору їхніх функцій або характеристик. Дітям молодшого шкільного віку ще не властиві загальні та абстрактні поняття, які виникають на основі сприймання речей дорослими. Наприклад, дитина може знати, що "книга" - це вид паперового виробу, але вона ще не розуміє, що "книга" - це також певний вид інформації. Пізнавальний інтерес є основним у дітей цього віку. Вони цікавляться пізнанням і намагаються знайти відповіді на різні запитання, навіть якщо вони не мають життєвого значення на даний момент. [17, с.32].

Мислення молодших школярів має ряд особливостей, які слід враховувати в процесі навчання. Мислення молодших школярів є конкретно-образним. Діти цього віку краще розуміють і запам'ятовують інформацію, яка представлена у вигляді образів. Мислення молодших школярів є недосконалим. Діти ще не повністю оволоділи логічними операціями, тому вони іноді роблять помилки в судженнях і міркуваннях. Мислення молодших школярів є

компенсаторним. Діти використовують різні стратегії для подолання своїх недоліків у мисленні.

Однак варто відзначити, що вивчення іноземних мов у ранньому віці не повинне ґрунтуватися виключно на точному копіюванні та імітації. Наукові дослідження у галузі раннього вивчення іноземних мов чітко показують, що імітація не є основним або єдиним методом для опанування іноземної мови в дитинстві. Ключовими стають здатність до мовних узагальнень і так звані метамовні навички - вміння гнучко й абстрактно вчитися мови, розрізняти її від особливостей рідної мови та свідомо використовувати її. Освоєння іноземної мови у ранньому віці передбачає не лише наслідування, але й розвиток аналітичного мислення та метакогнітивних здібностей. Важливо сприяти формуванню в учнів здатності аналізувати мовні структури, розуміти правила та особливості іншомовної системи, а також використовувати їх у практичних ситуаціях. Такий підхід дозволяє збагачувати мовний досвід і стимулювати розвиток гнучкості мислення у вивченні іноземних мов. [17, с.33].

Результати досліджень, проведених М.Л. Зоранді, О.І. Негневицькою, а також науковцями зі США, Канади та інших країн, свідчать про підвищення рівня розвитку вербального інтелекту у сучасних молодших школярів. Ця тенденція пов'язана з підвищенням освітнього і матеріального рівня суспільства, що включає в себе розвиток засобів масової інформації та впровадження більш ефективних навчальних технологій.

Згідно із думками визначених психологів, таких як І.О. Зимня та О.О. Леонтьєв, цей факт слугує суттєвим аргументом на користь введення навчання іноземній мові в початковій школі [12, с.130].

Навіть започаткування процесу вивчення іноземної мови у другому класі має вагомі переваги. Освіта в першому класі створює відповідну базу для знайомства дітей із новою мовою наступного етапу, що, в свою чергу, сприяє

загальному розвитку мовлення, формуванню навчальних навичок та адаптації в соціальному середовищі.

Сучасні діти вже розвинули ряд ключових аспектів, таких як пам'ять, особливо слухова короткочасна пам'ять та увага, здатність до імітації та наслідування, а також виявляють певні прояви мислення, пізнавальних здібностей, рефлексії та творчості. Учні другого класу мають вже сформовані навички усвідомленого використання рідної мови та загально-навчальних вмінь. Порівняно з першокласниками, вони мають більший обсяг знань, які можна застосовувати під час навчальних занять.

Інтелектуальні можливості учнів другого класу створюють основу для сприйняття та освоєння соціокультурної інформації. Якщо зміст навчання іноземної мови дійсно спрямований на розвиток міжкультурного спілкування, це може бути дуже ефективним у другому класі. У цьому віці діти вже виявляють вищу здатність усвідомлено засвоювати мовні структури та ефективно використовувати їх у практичних ситуаціях.

Діти у цьому віці проявляють жвавий інтерес до вивчення іноземної мови та цікавляться культурою країни, яка її використовує. Вони мають бажання отримати більше інформації про життя, традиції та цінності цього народу, особливо в контексті дитячого світу. Фактор новизни відіграє важливу роль у цьому процесі, оскільки мозок реагує на нові враження, активізуючи нервові шляхи та збільшуючи здатність до засвоєння нової інформації. Таким чином, ознайомлення з новими аспектами сприяє стимулюванню пізнавальної активності учнів. У цьому віці діти здатні більш свідомо оцінювати та усвідомлювати різноманітні аспекти культури, виявляють бажання вивчати їх, і це може значно сприяти формуванню широкого світогляду та культурної освіченості. Отримання знань про нові аспекти життя та культурні особливості

спонукає дітей до активного сприйняття і вивчення іноземної мови, сприяючи їхньому пізнавальному розвитку та розширенню горизонтів [17, с.34].

Серед основних психологічних особливостей молодших школярів очевидно зазначити їх різке змінення у сприйнятті соціального статусу, перехід від ігрової активності до навчання як основної сфери, стрімке зростання інтелектуальних здібностей, а також недостатню організованість діяльності та обмежене використання пам'яті. Діти початкових класів представляють собою вікову групу з численними особливостями та змінами, тому розуміння їхніх психологічних особливостей є ключовим для ефективного організування уроків іноземних мов та використання наукових підходів у плануванні та прогнозуванні результатів у розвитку лексичної компетенції.

Оволодіння іноземною мовою на практиці передбачає розвиток відповідних навичок та вмінь. Лінгвіст Л. Блумфілд висловлював переконання, що "Навичка мови — це все, а знання — ніщо... Між знаннями про мову і володінням нею немає жодного зв'язку... Володіння мовою — це не питання знань, це питання практики".

Таким чином, навчання іноземних мов не передбачає лише простого накопичення інформації, як це може бути у випадку інших предметів, а скоріше спрямоване на розвиток навичок та вмінь у спілкуванні. Ці аспекти є ключовими у методиці та відображаються в понятті навчання іноземних мов.

Формування навичок та вмінь володіння іноземною мовою відповідає загальним закономірностям освоєння будь-якої діяльності. По суті, коли людина виконує певну дію вперше з розумінням та застосуванням знань, це можна вважати початковим етапом формування навички. Якщо ця дія повторюється кілька разів без значних змін і стає автоматизованою, то навичка сформована.

Навичку можна описати як "психічний процес, що дозволяє особі виконувати певну дію раціонально, точно і швидко, не витрачаючи зайвої фізичної та нервово-психологічної енергії" [26, с.80].

- Для досягнення високого рівня вмінь у мовленні необхідно, щоб будь-яка дія мала кілька ключових характеристик. Одна з них - автоматизованість, яка є критичною для розвитку будь-якої навички. Це вміння виконувати операції, пов'язані з дією, швидко та майже беззусильно, зберігаючи безперервність та плавність, без надмірного напруження та втоми.

Крім автоматизованості, важливо формувати стійкість навички, що дозволяє поєднувати окремі вміння та адаптувати їх до різних ситуацій та умов. Гнучкість навички можна розглядати з двох ракурсів: як здатність адаптувати навичку до нових умов і як здатність працювати з новим мовленнєвим матеріалом.

Психологи виокремлюють кілька ключових умов для успішного формування навичок:

1. Цілеспрямованість тренування: Чітко визначте, які аспекти мовлення потребують автоматизації та спрямуйте увагу вчителя та учнів на їх освоєння протягом певного періоду. Вибір вправ, які відповідають цілям засвоєння мовного матеріалу, є ключовим. Важливо мати чітке бажання досягти результату та бути орієнтованими на його досягнення.

2. Усвідомленість тренування: Учень повинен розуміти кінцеву мету тренування та структуру операцій, які автоматизуються. Це включає як підготовчі інструкції перед початком дії, так і мовні операції, які формують навички під час виконання.

3. Раціональний розподіл тренування в часі: Для формування навички потрібно тривале тренування. Розумно розподіляти більше вправ для освоєння конкретних аспектів на початкові етапи. Сформовану навичку слід

систематично використовувати, підтримуючи її через наростаючі інтервали використання.

Навички формуються поетапно на трьох основних етапах:

1. Первинне ознайомлення: На цьому етапі учні знайомляться з новим мовним матеріалом, який представляється в певному контексті або ситуації. Вони виконують окремі мовленнєві дії за зразком або за певними правилами, що формує базу для подальшого формування навичок.

2. Стандартизація і автоматизація: На цьому етапі відбувається стереотипне використання вивченого матеріалу учнями, переважно на рівні фраз або речень. Дії стають автоматичними у відношенні до нового мовного матеріалу.

3. Розвиток гнучкості і стійкості: На останньому етапі навички удосконалюються, учні працюють з новим мовним матеріалом на більш вищому рівні виразів, що виходить за межі окремих фраз. Цей етап сприяє стабільності навичок, подальшій автоматизації та їх гнучкості, оскільки новий матеріал вивчається паралельно з вже засвоєним, розширюючи і поглиблюючи знання.

"Навички є основним елементом для володіння мовою, і низькі результати у навчанні іноземним мовам у школі частково пояснюються відсутністю систематичної роботи над їх формуванням" [7, с.92].

Під час навчання іноземній мові розвиваються різні види навичок:

- **Навички вимови**, які відповідають за правильне вимовлення мови.
- **Лексичні навички**, які включають в себе вибір слів та їх правильне поєднання.
- **Граматичні навички**, які допомагають створювати правильні мовні конструкції та речення.
- **Навички читання та письма.**

За визначенням С.Ф. Шатілова, лексичні мовленнєві навички - це здатність інтуїтивно правильно формувати, використовувати та розуміти іношомовну лексику засобами мовних лексичних зв'язків, які виникають між вимовою, рухом артикуляційних органів та письмовою формою слова і його значенням, а також між словами, що належать до іноземної мови [9].

Навички у сфері лексичної вправності виникають поступово на кількох етапах:

1. Перший етап - введення в лексичний матеріал та ознайомлення з ним.
2. Етап оволодіння та закріплення навичок у використанні лексики.
3. Подальше вдосконалення лексичної вправності.
4. Використання сформованих навичок у мовленнєвій практиці.

Лексична вправність виявляється в кількох важливих характеристиках:

- Виконання дій без помилок.
- Швидкість виконання операцій.
- Здатність до використання навичок у різних ситуаціях.
- Необхідності свідомого контролю над виконанням немає.
- Відсутність напруження під час використання навичок.

Ефективність навичок не залежить лише від частоти повторень, але також від контексту мовленнєвої діяльності та мотивації, яка її підтримує. Цей контекст повинен включати не лише зміст, але й мотивацію для виконання дії.

Мовні вміння є вищим рівнем володіння мовою порівняно з навичками. Вони є творчими та відповідають настанням нестандартних ситуацій у мовленні. Уміння описують оптимальний рівень володіння мовою в конкретній сфері.

Залежно від виду мовленнєвої діяльності виділяють чотири ключові уміння:

- Діалог та виразний монолог.
- Письмове висловлення.

- Слухання та розуміння усного мовлення.
- Читання та розуміння письмового матеріалу.

Кожне з цих умінь базується на своєму наборі лексичних навичок, які поєднуються для успішного володіння ними. Подальший розвиток умінь часто створюється через формування відповідних навичок, але точних меж між цими процесами немає. Вчитель під час формування навичок також сприяє розвитку вмінь, і навпаки. Таким чином, формування навичок та вмінь взаємопов'язані та розглядаються як паралельні процеси.

1.3 Англійська казка як жанр літератури, особливості жанру англійських казок

Літературний жанр – це тип літературного твору (художнього, публіцистичного тощо), який виникає та розвивається в історичному контексті. [1, с. 379]. Складність визначення жанрових ознак твору пояснюється різноманітністю жанрових характеристик, таких як динаміка, змінність меж, а також наявність численних проміжних форм.

Вчені наголошують на важливості синтезу під час тлумачення жанру, враховуючи всі його складові:

- формально-структурні;
- функціональні;
- когнітивні;
- Комунікативні [28, с. 17].

Цей підхід сприяє більш глибокому розумінню різних аспектів жанру.

Казка завжди зачаровує своїм магічним світом та непередбачуваністю. Цей жанр народної творчості, що переплітається з історією та культурною спадщиною, протягом віків став невід'ємною частиною культури різних народів. Кожна казка має свій особливий стиль і унікальність, віддзеркалюючи нові реалії у вигаданому контексті. Нові епохи непомітно переплітаються з вже відомими мотивами, створюючи гармонійне поєднання нового та вічного.

Казка завжди виступала як ключовий елемент усної традиції, впливаючи на розвиток різноманітних жанрів і загальну поетику фольклору. Її значущість виявлялася не лише в усній передачі, але й у писемних традиціях світової літератури. Від античних часів, коли казки використовувалися як важливі джерела знань, до сучасності, казковий жанр залишається особливою сферою духовної спадщини.

Цей фольклорний жанр переповнений життєвими мудростями та уроками, втіленням спільних цінностей та поглядів. Він є важливим джерелом вивчення народних традицій, побуту та психології. Однак, незважаючи на свою аутентичність, казка завжди спирається на художню уяву, яка дозволяє їй бути відкритим та магічним світом, де межі реального та уявного розпливаються.

Казка має неперевершений вплив на інші жанри народної оповідної творчості, використовуючи свою унікальність для створення дитячої літератури. Вона існує у суцільних паралелях з іншими жанрами, спільно передаючи історію та культурні цінності. Народна казка завжди буде втіленням вічних мудростей та фантастичних світів, де жодна межа не може обмежити її чарівності.

Установка на вигадку в казці має глибокий зв'язок із ще однією характерною особливістю – розважальністю. Якщо казку розповідають не заради розваги, а, скажімо, з навчальною або виховною метою, вона може перетворитися на повчальну легенду та набути нових ознак у побудові. У давнину форми усної поезії не були так чітко визначені, і народна творчість тісно перепліталася з різними побутовими та ідеологічними впливами. Імовірно, що казка мала свої корені в міфах, різних соціальних інститутах, ритуалах, обрядах та різних віруваннях. Вона мала свої жанрові особливості, функціональні риси і взагалі виглядала інакше, ніж ми звикли бачити її сьогодні.

Нації різних країн розвивалися через подібні історичні стадії, і це також відобразилося в казках. Схожість у сюжетах, мотивах та образах у казковому епосі різних народів свідчить про глибокий родинний зв'язок та культурний обмін між народами, хоча велику роль в цьому відіграла спільність міфологічних коренів та унікальних історичних подій.

Казка завжди відзначалася своєю унікальністю та відкривала широкий простір для індивідуального творчого підходу. У ній завжди було місце для імпровізації, хоча цей елемент не був таким примітним, як, наприклад, у легендах, переказах або оповідях. Казка мала свої сталі мотиви, сюжети та композиційні закони, але одночасно надавала можливість варіювати та адаптувати їх у межах казкової традиції.

Казка також виявила схильність до взаємодії з писемною традицією після появи писемності. Казки стали об'єктом літературної обробки та перетворення, що дозволило їм адаптуватися до нових контекстів і аудиторій.

Завдяки своїй доступності і універсальності, казка привертала увагу різних поколінь та верств суспільства. Вона вчить цінностям, які залишаються актуальними протягом століть і надає можливість кожному відчувати зв'язок із вічністю через її унікальний світ.

В жанрі казки виявлено різноманітні форми та нестабільність, що відобразилося у його розвитку на протязі багатьох років. Казка вміє приймати форми роману, епічного твору або поеми, підкреслюючи свою універсальність. У світовій літературі можна відзначити два види казок - авторські та народні.

Авторські казки - твори однієї людини, які різноманітні за характером та сюжетом. Літературні казки часто мають трагічні кінцівки, де герої не досягають своєї мети, що створює драматичні елементи, як у "The Nightingale and the Rose" О. Уайлда.

У народних казках дотримуються канонічних елементів, включаючи зачин, зав'язку, кульмінацію, розв'язку та завжди щасливий кінець. Такі казки

завжди мають позитивну закінчення, наприклад, у англійській народній казці "What They Say in New England": "І нарешті вона нас врятувала".

Для розрізнення казок серед інших літературних жанрів слід звертати увагу на їхні особливості, такі як несподівані події та сюжети, спрямовані на розважання читача. Поетика народної казки використовує обмежений набір виразних засобів, але має свою традиційну структуру та композиційні методи, які використовуються у побудові.

Термін "казка" українською мовою відповідає англійському слову "fairytale". Основною характеристикою казок є їхня фантастичність, яка може виявлятися не лише у фантастичних персонажах, але й у незвичайних обставинах та подіях. Основні ознаки казок включають наративну структуру, спрямованість на розваги, конкретну композиційну будову, а також використання специфічної поетики, що охоплює використання прислів'їв та інші художні засоби. [23, с. 64].

Ґрунтування англійської казки на фольклорних традиціях країни та прагнення авторів дотримуватися основних канонів та встановлених формул твору водночас створюють унікальність та неповторність казки. Це сприяє поєднанню авторської та народної казок у єдиному літературному жанрі "fairytale".

Анімалістична казка представляє певний вид народної казки, де головні ролі належать тваринам. Цей підхід алегорично відображає людей, уособлюючи їх звички, характери, побут, позитивні та негативні риси через образи тварин [10, с. 198].

Казка, що використовує тваринних персонажів, надає автору можливість висловити свої погляди та відобразити актуальні соціальні проблеми у формі алегорії. Вибір конкретних тварин для героїв казки дозволяє читачам не лише сприймати різноманітність сюжету, але й впізнавати у них можливі відображення самих себе.

Під час аналізу лінгвістичних аспектів композиційної структури в рамках лінгвокогнітивної конструкції виділяються дві ключові компоненти: композиційно-змістова структура, що відтворює художнє оформлення структурованих подій у творі, та композиційно-смістова структура, яка інтерпретує текстовий зміст, побут, позитивні та негативні риси через образи тварин [27, с. 212].

На рівні композиції казкового твору виявляються різні ознаки стилю та жанру тексту, які визначають унікальність сюжету. Наприклад, використання оповіді від третьої особи, де автор лише фіксує події, стає виразним: "The two horses had just lain down when a brood of ducklings, which had lost their mother, filed into the barn, cheeping feebly" (Оскар Уайльд "Соловей та троянда").

Важливим композиційним елементом англійської казки є опис місця подій, який змальовує автор. Сюжет може розгортатися у різних місцях, таких як місто, село, дім, пустеля, джунглі, океан та інші. Наприклад, Шер Хан постійно перетинав шляхи з Акела у Джунглях, адже зі старістю Акела став слабшим, і кульгавий тигр став великим другом для молодших вовків у Стаді (Редьярд Кіплінг. "Книга Джунглів"). Такі композиційні особливості англійської казки ілюструють унікальність цього жанру як художньої творчості.

Хронотоп грає ключову роль у структурі казкового дискурсу. Бахтін описує казковий хронотоп як важливий зв'язок між часовими та просторовими відношеннями, які визначаються в мистецтві [15, с. 230]. При аналізі хронотопу слід враховувати, що він може відрізнятися в залежності від типу казки: літературної чи народної. Літературна казка є основою для народної, тож їхні хронотопи схожі, але ситуативні контексти можуть відрізнятися. Час і простір є універсальними категоріями в людській культурі та свідомості. Блек М. відзначає, що «простір обрамлює архетипні, символічні та міфологічні питання, що відображають загальні аспекти існування у вигляді знаків». [35, с. 21].

В аналізі часового простору у народних казках розрізняють дві сфери: реальний та магічний (або "вакуумний") час. За Голубовською І. О., магічний час, який ще називають "закритим" або "вакуумним", відмічається відсутністю прямого зв'язку із сюжетними подіями, маючи відділену початкову та кінцеву точки. Відсутність початкової точки може відділяти персонажів на протязі тривалого часу перед розвитком подій.

У народних казках часовий аспект чарівного розв'язання завершується після вирішення конфлікту, що відображається у фразах "через кілька днів", "наступного року" тощо.

У літературних казках час не обов'язково має жорстке визначення, як у народних. Події можуть не мати логічної послідовності причин та наслідків, що дає авторам можливість висвітлити більше проблем та ставити більше питань, персонажі можуть потрапляти в різні конфліктні ситуації як у звичайному, так і в магічному світі.

Казка "The King of the Golden River" Джона Рускіна є літературною. У цій казці час розвивається лінійно, але залишається не визначеним, і співвідношення між кількома казковими подіями може бути умовним та не визначеним. Однак, реципієнт може встановити часові рамки, користуючись фразами типу "Next evening", "cried all day", "in the evening" тощо.

Просторові та часові характеристики виявляються важливими аспектами в розрізненні народних та літературних казок. Хронотоп у цих двох типах казок поділяється на дві ключові категорії: побутовий та чарівний. Народні казки відрізняються своєрідною розв'язкою сюжету, тоді як у літературних магічні події не обов'язково закінчуються завданнями, навіть якщо поставлені цілі вже досягнуті.

Розглядаючи особливості та різницю у суб'єктній та просторово-часовій структурах казок, стає очевидним, що це важливі аспекти дослідження їхньої структури й композиції. Просторово-часові характеристики несуть жанрове

значення, допомагаючи сформувати жанрову свідомість та відтворюючи вплив народних казок.

Окрім того, велика увага приділяється вибору "точки зору" для структурування казки. Такий підхід відображає початок оповідання та взаємодію різних точок зору, включаючи аспекти авторської мови та фразеологічного плану. Гончарова О. А. виділяла дві типові форми висловлювань у казці: пряму мову героїв та мову автора. У народних казках переважає мова автора, що визначає дії персонажів. З іншого боку, у літературних казках може відбуватися взаємодія мов автора та героїв.

Літературні та народні казки - це два різновиди фольклору, які мають ряд спільних рис. Обидва жанри розповідають про чарівні події, часто з участю героїв, які мають надприродні здібності. Однак між цими двома жанрами також існують важливі відмінності.

Одна з ключових відмінностей між літературними та народними казками полягає в тому, що літературні казки завжди мають автора, тоді як народні казки - ні. Це означає, що літературні казки завжди відображають індивідуальний стиль та світогляд автора, тоді як народні казки є продуктом колективної творчості.

Інша важлива відмінність між літературними та народними казками полягає в тому, що літературні казки часто мають більш складну структуру та сюжет, ніж народні казки. Літературні казки можуть включати в себе елементи інших жанрів, таких як фантастика, детектив або комедія. Народні казки, як правило, мають просту, прямолінійну структуру та сюжет, які легко запам'ятовуються.

Нарешті, літературні казки часто мають більш реалістичні персонажі, ніж народні казки. Літературні герої часто мають складні особистості та мотиви, які розвиваються протягом казки. Народні герої, як правило, є більш одновимірними та типовими.

Незважаючи на ці відмінності, літературні та народні казки також мають ряд спільних рис. Обидва жанри використовують фантастичні елементи, такі як чарівництво, магія та надприродні істоти. Ці елементи допомагають створювати атмосферу таємниці та захоплюючого сюжету.

Обидва жанри також використовують архетипічні персонажі та сюжети. Архетипічні персонажі - це персонажі, які зустрічаються в багатьох різних казках. Наприклад, у казках часто зустрічаються такі архетипічні персонажі, як Добрий Король, Злий Ворог, Прекрасна Принцеса та Герой. Архетипічні сюжети - це сюжети, які також зустрічаються в багатьох різних казках. Наприклад, у казках часто зустрічається такий архетипічний сюжет, як "Подорож героя".

Казковий сюжет, як правило, має просту, прямолінійну структуру, яка легко запам'ятовується. Він складається з таких основних елементів:

- Вступ, в якому герою дається завдання або постає проблема, яку він повинен вирішити.
- Основна частина, в якій герой вирушає в подорож, щоб виконати завдання або вирішити проблему. На цьому етапі він зустрічає різних персонажів, які допомагають йому або заважають йому.
- Кульмінація, в якій герой долає перешкоду і досягає успіху.
- Розв'язка, в якій герой повертається додому, вирушає в нове пригода або отримує нагороду за свої подвиги.

Ця структура є основою для багатьох казок, але в літературних казках вона може бути більш складною та багатогранною. Наприклад, літературні казки часто мають більш розвинених персонажів, які мають складні мотиви та цілі. Вони також можуть включати в себе елементи інших жанрів, таких як фантастика, детектив або комедія.

Розглядаючи стилістичні аспекти, вчені визначають стиль як унікальний спосіб втілення цілей, які властиві різним типам мовленнєвої взаємодії. Ці цілі відображають естетичні наміри письменника в межах літературно-жанрової комунікації та проявляються через різні аспекти мовного стилю.

Цільові настанови виявляються через систему художніх образів, загальну структуру казки та використання мовних засобів. У літературних творах стиль мовлення може суттєво впливати на сприйняття та розуміння тексту.

Під час написання літературної казки письменник може використовувати скорочення в менш важливих моментах подій та розгорнути більш значущі, порушуючи логіку подання історії.

Діалогічне мовлення виконує різноманітні функції у епічних творах. Воно може використовуватися для розкриття характеру героя чи автора, його соціальної позиції чи професії. Крім того, діалог може розкривати психологічний стан персонажів та їхні взаємини з іншими героями.

Специфічний стиль письменника проявляється через його твори, включаючи загальні риси літературного напрямку, жанрові особливості та індивідуальність. Стиль автора у кожному конкретному творі - це унікальна комбінація узагальнених рис інших стилістичних категорій та індивідуальних особливостей, що формують його неповторність.

Отже, сюжетна структура народних та літературних казок відрізняється. У народних казках відчутний нахил до сюжетного вигадання, тоді як літературні казки мають свої жанрові особливості та мовні елементи.

ВИСНОВКИ ДО I РОЗДІЛУ

Використання різних методів навчання допомагає дітям краще запам'ятовувати нові слова, оскільки дає їм можливість побачити слово в різних контекстах і з різних сторін. Це сприяє кращому розумінню значення слова та його використання в мовленні.

Короткі й зрозумілі тексти, такі як казки, сприяють кращому розумінню та запам'ятовуванню лексики, оскільки вони містять лише найнеобхідніші слова та поняття. Це робить тексти доступними для розуміння молодших школярів.

Використання ігрових та інтерактивних методів навчання допомагає дітям краще запам'ятовувати нові слова, оскільки робить процес навчання більш цікавим та захоплюючим.

Діти молодшого шкільного віку часто сприймають і запам'ятовують інформацію через образи та візуальні схеми. Вони можуть мати труднощі зі збереженням уваги на завданні, якщо воно не цікаве або стимулює. Тому при навчанні іноземної мови для молодших школярів важливо використовувати багато наочних матеріалів, таких як картинки, відео, аудіозаписи. Уроки повинні бути різноманітними та цікавими, включати в себе ігрові та активні елементи.

Діти молодшого шкільного віку швидко втрачають інтерес до одноманітних завдань. Тому уроки іноземної мови для них повинні бути різноманітними та цікавими. Важливо використовувати різні методи та прийоми навчання, включаючи ігри, пісні, рухливі вправи. Уроки повинні бути пов'язані з інтересами та досвідом дітей.

Діти молодшого шкільного віку більш успішно навчаються в атмосфері позитивного емоційного сприйняття. Тому важливо створювати на уроках позитивну атмосферу, забезпечувати успіх у навчанні та заохочувати дітей до активної участі.

Казка є одним із найпопулярніших жанрів дитячої літератури. Її довга історія розвитку призвела до численних змін у межах цього жанру та його нестабільності. Казка може набувати форм роману, як у випадку "The Jungle Book", епічного твору, як у "The Nightingale and the Rose", чи поеми, як у "The Shadow on the Stone". В англійській літературі казки бувають авторськими та народними.

РОЗДІЛ II. МЕТОДИКА ФОРМУВАННЯ АНГЛОМОВНОЇ ЛЕКСИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ З ВИКОРИСТАННЯМ КАЗОК

2.1. Доцільність використання казок у навчанні молодших школярів.

В навчальній програмі для початкових класів з іноземної мови акцент робиться на ігровому підході, спрямованому на розвиток спілкування у трьох основних сферах: приватній, громадській та освітній.

У приватній сфері вивчення мови діти ознайомлюються з темами, що стосуються особистого життя: вони вчаться представляти себе, розповідати про сім'ю, друзів, одяг, місце проживання, свої улюблені заняття та відпочинок, надавати допомогу батькам, говорити про природу, погоду, тварин та свята. У громадській сфері навчання вивчаються теми, що стосуються соціально-культурного життя: подорожі, короткі відомості про країну, її мову, привітання зі святами та враження від різних культурних звичаїв[31].

Освітня сфера передбачає вивчення тем, що пов'язані з навчально-освітнім середовищем: розкриття шкільного життя, розпорядку дня, годинника, шкільних предметів, знайомство з однокласниками, організація навчальної діяльності на уроках іноземної мови. Ця програма спрямована на практичне використання мови в шкільному середовищі, акцентуючи увагу на комунікативних та мовленнєвих аспектах навчання. Комплексна організація матеріалу та індивідуальний підхід до кожного учня дозволяють ефективно вчити мову, а інтенсивна та всебічна організація навчального процесу сприяє успішному засвоєнню знань. [7, с.93].

К.Д. Ушинський, відомий своїми педагогічними поглядами, підкреслював важливість того, щоб навчання для дітей було цікавим і залучало їхню увагу. Його слова акцентують на активній діяльності дітей, яка є ключем до їхнього успішного навчання: "Кожна здорова дитина потребує діяльності і до того ж серйозної діяльності..."[13].

Психологічні особливості молодших школярів вимагають спеціального підходу у формуванні лексичної компетенції. Важливо стимулювати їхній інтерес та заохочувати активну участь у навчальному процесі, особливо при вивченні лексики.

Для ефективного навчання потрібно активно залучати дітей до уроків. Це допомагає розвивати їхні психологічні аспекти, робить навчання цікавішим та сприяє кращому засвоєнню іноземної мови[46].

Наприклад, формування лексичних навичок може базуватися на використанні цікавих інтерактивних методів, які залучають увагу дітей та створюють позитивний досвід вивчення. Створення цікавих ігор, завдань, рольових ситуацій - це лише деякі із способів, які можуть заохочувати учнів до більш активного вивчення мови.

Важливим аспектом успішного навчання є мотивація. Здійснення успішного процесу вивчення іноземної мови визначається не лише системою навчання, але й врахуванням потреб, бажань та інтересів кожної дитини. Мотивація стає ключовим фактором у розвитку іншомовних здібностей дітей та їхньому успіху у вивченні мови[30].

Відмінна якість навчально-виховної діяльності у школі визначається увагою до психологічних особливостей та інтелектуального розвитку молодших школярів, а також зацікавленістю та інтенсивністю їхніх пізнавальних стимулів. За словами видатного педагога В.О.Сухомлинського, початкові роки навчання мають бути переповнені радістю та ентузіазмом. Важливо, щоб школа стала не лише місцем навчання, але й центром радості, де учням захоплюється вивченням нового. Ефективне навчання передбачає застосування методів, що викликають інтерес та захоплення дітей. Казки, ігри, музика та дитяча творчість є одними з ключових методів, які привертають увагу та цікавлять маленьких учнів. Важливо забезпечити доступ до чарівного світу природи, гри, естетики, музичності, уяви та творчості для дітей, щоб зберегти цей світ для них навіть після відкриття дверей школи [4, с.127].

Казковий світ дитинства керується своїми унікальними законами і нормами. Казки стають одними з перших оповідей, які розкривають перед дітьми різноманітні відтінки між людьми, їх ставлення до самих себе та природного світу. У казках малюки можуть знайти приклади для оцінки своїх вчинків і вчинків інших. Казкові персонажі допомагають дітям вивчати навколишній світ, залучають їх до вирішення дорослих завдань та турбот.

Часто у казкових сюжетах, де добро стикається зі злом, завжди підкреслюється перемога добра та нормальної гуманної поведінки. Казки осуджують зло, допомагають подолати життєві випробування та відображають жорстокість, спонукаючи до трансформації світу на більш гуманні й красиві основи. Через казки діти відчують різноманіття почуттів та емоцій, і це має значний вплив на них. Казки, як один із способів гри, дуже цікаві, доступні та привабливі для малечі, і мають великий потенціал у формуванні різносторонньо розвиненої особистості молодших школярів.

Казковий світ відіграє важливу роль у розвитку дитячого мислення. Казки стимулюють формування естетичних, моральних та інтелектуальних почуттів, що активізує мислення у дітей, переносячи їх від конкретних образів до абстрактних ідей. Цей процес сприяє розвитку як розумових, так і емоційних сфер особистості малюків [4, с.128].

Використання казок на уроках англійської мови має свої унікальні особливості. По-перше, можна запропонувати учням українські народні казки або казки інших народів у доступній для дітей лексичній та граматичній формі англійською мовою. Інсценізація казок та малюнки допомагають вирішувати виховні завдання.

По-друге, лексичні казки, які пояснюють словниковий матеріал простими й зрозумілими способами, привертають увагу дітей. Важливо створити атмосферу казки, переконати дітей у її простоті. Під час таких уроків активна взаємодія з дітьми та спільна гра є ключовими. Уроки з лексичними казками повинні бути особливими, їх очікування та підготовка мають стати звичною практикою для дітей. Враховуючи схильність дітей до творчості та їх багату уяву, такий підхід на уроках може бути дуже захоплюючим [11].

Видана праця видатного педагога В.О.Сухомлинського відображає значення казок у дитячому розвитку. Діти, які навчаються створювати власні казки, виявляють усе більший інтерес до творчості. Однак це завдання може

стати викликом, особливо коли мова йде про створення казки англійською мовою. З педагогічним керівництвом вчителя такий вид творчості доступний молодшим школярам.

Використання казок на уроках англійської мови сприяє не лише розширенню словникового запасу учнів та покращенню навичок побудови речень, але й спонукає до розвитку уяви, образного мислення та виховання. Казка вже з дитинства привертає увагу завдяки захопливому сюжету та таємничості. Вона відіграє важливу роль у формуванні світогляду, уявлення та почуттів дітей[45].

Молодші школярі з радістю відтворюють казкові образи, грають ролі та розвивають вміння розповідати історії, використовуючи порівняння та епітети. Казка, як жанр народної та літературної творчості, допомагає дітям розуміти світ та вчить цінностям.

Учителі рекомендують заохочувати учнів до творчості та гри в ролі казкових героїв. Це сприяє активному вивченню та залученню дітей до діалогу та співпраці. Такий підхід розвиває креативність та сприяє поглибленню знань учнів.

Коли діти активно займаються створенням казок, це сприяє розумінню особливостей цього літературного жанру та розвиває їхню уяву. Казки ведуть до світу фантазії, де тварини можуть говорити та створювати неймовірні сюжети. Хоча це може бути умовним світом, саме тут діти розкривають свою творчість, створюючи казки про різноманітні предмети і істоти. Важливо підтримувати їхню зацікавленість у творенні казок, оскільки це сприяє розвитку мови та уяви[14].

У музеї у Павлиші, пов'язаному з В.О. Сухомлинським, зберігається велика кількість казок, написаних самими учнями. Педагог наголошував, що створення казок - це не лише розвага, а й засіб розвитку мислення та естетичних смаків у дітей.

Діти приймають казковий світ як гру, тому не потребується пояснення, що це є фантастичним сюжетом. Важливо направляти їхню увагу на моральні та етичні аспекти казок, розмовляючи про добро і зло, а також інші життєві уроки, які вони можуть вивчити з казок.

Казки передають важливі життєві уроки через яскраві образи та захопливу сюжетну лінію. Вони допомагають дітям засвоювати моральні цінності через емоційне сприйняття та почуття, забезпечуючи цінний досвід, що надихає до вивчення моральних цінностей.

Важливо розуміти, що казка призначена не тільки для розумового сприйняття, але й для проникнення до душі дитини. Образи, мова, стиль і ритм казки сприяють природному засвоєнню знань та цінностей, що безпомічно затіскаються у її серці. Казки підштовхують малюків до формулювання власних оцінок та висновків. Цей процес розвиває їхнє мислення та сприяє формуванню власної точки зору. Варто враховувати, що діти можуть мати різні думки про поведінку казкових героїв, і це - нормально[24].

Створення власних казок - важливий етап для маленьких творців. Це не лише фантастичні події, але й створення світу, де дитина може виразити свої власні почуття та думки. Підтримка дітей у написанні казок важлива, оскільки це розвиває їхню уяву та мовні навички.

Діти виявляють особливий інтерес до творчих завдань, пов'язаних з казками. Вони насолоджуються продовженням казки, зміною характерів героїв або створенням альтернативних сюжетів. Важливо надати дітям вільну руку у творчості та не обмежувати їхню фантазію. Це розвиває їх творче мислення, розширює словниковий запас та стимулює уяву[40].

Казки допомагають задовольняти потребу в творчості та є важливим кроком у розвитку маленьких особистостей. Це не лише засіб розваги, а й джерело, що запускає неймовірний світ фантазії та дозволяє дітям виражати свої унікальні ідеї та почуття.

Розумне використання казок сприяє формуванню оцінок і характеристик, оскільки персонажі казок є носіями певних рис і якостей, які діти сприймають. При цьому важливо дати їм можливість самостійно зробити висновки та узагальнення власних спостережень.

Інсценізація казок на позакласних заняттях сприяє не лише живому відтворенню казкових персонажів, а й розвиває мовлення та творчі здібності дітей. Казка, як інструмент, може бути використана й у навчальних завданнях, оскільки її структура чітко розподіляється на сцени чи частини плану, що полегшує її аналіз та розуміння[34].

Однією з ключових мет Нової Української Школи є виховання творчої особистості, яка краще адаптується до різних соціальних, виробничих та побутових умов, зважаючи на власні переконання та уподобання.

Творче виховання з використанням казок охоплює різноманітні вправи, спрямовані на перенесення набутих знань у нові, змінені умови. Ці завдання дозволяють застосовувати вивчені навички та знання в різноманітних обстановках. Вони можуть бути різнорівневими: від умовно стандартизованих до творчих, що відкривають простір для індивідуальних рішень.

Серед творчих вправ варто виділити завдання асоціативного характеру, вправи на протиставлення, деформацію, гіпотези, вербальні ігри та інші. Вони активізують мовленнєву діяльність учнів та сприяють розвитку їхнього творчого мислення.

Супроводжуючи такі вправи, важливо не забувати про емоційне благополуччя учнів. Також важливо розвивати їхню здатність до комбінування, пошуку аналогій та реконструкції інформації, оскільки це сприяє розвитку нестандартного мислення та інтелектуальному зростанню особистості.

Розширення мовлення дітей пов'язане з розвитком їхнього мислення. Творче виховання, включаючи використання казок, сприяє розкриттю творчого

потенціалу учнів та формуванню їхнього мислення. Це сприяє досягненню емоційного благополуччя, розвитку інтелектуальних та пошукових навичок.

Застосування творчих завдань у навчанні спрямоване на вивчення нового матеріалу та вирішення завдань, застосовуючи аналогії та комбінування. Це активізує інтелектуальні та творчі здібності учнів, спонукаючи їх до пошуку рішень у нових проблемних ситуаціях. Використання таких методів допомагає навчити учнів аналізувати та усвідомлювати навчальний матеріал за допомогою нестандартних, але ефективних прийомів[36].

Активна участь учнів є невід'ємною складовою розвитку їхньої творчості. Це означає втілення учнівської ініціативи та бажання самостійно розв'язувати завдання. Активна участь становить ключовий елемент у розвитку творчих здібностей у дітей.

Однак у сучасній освіті часто переважає механічне запам'ятовування правил та готових алгоритмів, що може обмежити можливості учнів у розв'язанні нових завдань. Тому важливо стимулювати творчість учнів через цікавість та мотивацію. Нові підходи у навчанні мають зацікавлювати дітей, підштовхувати їх до власних спроб та надихати на творчість. Цей підхід допомагає розкривати творчий потенціал учнів та стимулює їх емоційну реакцію, що, в свою чергу, сприяє подальшому розвитку їхніх творчих здібностей[33].

Використання казок на уроках може включати різноманітні творчі завдання, такі як створення ляльок, декорацій для лялькового театру, силуетів звірів та людей для тіньового театру, а також застосування прийомів інсценізації та драматизації. Інсценізація може включати створення сцен для уявленої вистави або кадрів для можливого фільму, що допомагає учням розуміти та відтворювати події та образи з казок. Драматизація полягає у передачі подій, розповіданих у казці, у драматичній формі, що може включати в себе використання масок та костюмів для героїв казок[41].

Практично на будь-якому уроці можна успішно використовувати дидактичні ігри, і вони також можуть бути пов'язані з казками. Такі ігри можуть бути дитячим театром, командними іграми, які вимагають швидкого реагування та доброго знання казок чи певної казки за програмою. Дидактичні ігри розкривають широкий спектр можливостей для вчителя для активізації навчального процесу.

Гра відіграє важливу роль у підготовці дитини до навчання та праці. Вона сприяє активізації різних когнітивних навичок, таких як увага, спостережливість, пам'ять, мислення, і є ефективним методом самоосвіти. Гра є чудовим інструментом культури, який має значний педагогічний потенціал.

Особливість дидактичних ігор полягає в їхній спроможності розвивати різні аспекти особистості учнів, такі як увага, спостережливість, пам'ять, мислення, самостійність та ініціативність. Крім цього, вони сприяють досягненню конкретних освітніх цілей, включаючи оволодіння новим матеріалом, закріплення вивченого та формування навичок та вмінь. Гра яскраво стимулює пізнавальну активність учнів, сприяє розвитку асоціативного мислення та фантазії, а також надихає дітей до навчання з ентузіазмом та позитивними емоціями[48].

Більшість дослідників у галузі методики навчання підтримують ідею про корисність використання казок на уроках, незалежно від рівня освіти (початкова чи старша школа). Це підтверджується різноманітними специфічними аспектами, властивими казкам: тематичними, композиційними та характерологічними.

Казковий світ є потужним інструментом для кращого усвідомлення сутності різних понять та реальних явищ. Він надає можливість наочно пояснити матеріал учням через специфіку казкового світу.

Діалоги в казках сприяють методичному повторенню навчального матеріалу, що досягається за допомогою сюжетної будови казок. Ситуації

спілкування, що зустрічаються в казках, стимулюють мовну та мовленнєву активність учнів і сприяють комунікативній підготовці для майбутнього.

Казки є ефективним дидактичним матеріалом, оскільки вони автентичні, містять логічні запитання та пояснення. Мовні засоби в казках є пріоритетними. Крім того, казки мають емоційний вплив на учнів, спонукаючи їх до активного сприйняття навчального матеріалу[42].

Для вчителя іноземної мови важливо планувати урок так, щоб утримати увагу учнів протягом всього заняття. Казка може бути ключовим інструментом для досягнення цієї мети, оскільки вона завжди цікава та допомагає утримати увагу учнів.

Казка сприяє розвитку словарного запасу учнів, має великий вплив на розвиток пам'яті, формування уваги, навички концентрації та вміння виділяти головне серед іншого. Жанрові особливості казок навчають порівнювати та класифікувати інформацію.

Головним чинником, що впливає на розвиток мовних та мовленнєвих навичок учнів, є саме казка. Використання казок для подачі навчального матеріалу стимулює розвиток уяви та творчих здібностей, що призводить до позитивної мотивації для вивчення іноземної мови та інших наук.

Казка може бути успішно використана на різних рівнях знань з іноземної мови та для учнів різних вікових категорій. Вона допомагає розвивати навички аудіювання, читання, письма та говоріння. Перехід від реальних об'єктів до образів у казках сприяє запам'ятовуванню нових слів, що є ключовим у взаємодії між учнями та вчителем[43].

Використання дидактично-пізнавальної казки відіграє ключову роль у вирішенні кількох завдань:

- 1) По-перше, це стимулює інтерес та мотивацію до навчання, привертаючи увагу учнів до матеріалу та сприяючи активному його вивченню.

2) Використання казок дозволяє експлікувати новий матеріал та забезпечує його повторення через відтворення казкових сюжетів, що сприяє кращому засвоєнню теми.

3) Такі казки сприяють розвитку комунікативних навичок, оскільки вони вчать дітей взаємодіяти з іншими персонажами, розвиваючи при цьому їхню спроможність до спілкування.

4) Використання казок сприяє саморозвитку учнів, оскільки вони заохочують дітей мислити творчо та розвивати уяву[18].

Створюючи ситуації спілкування через методи, такі як діалоги, дискусії, дебати, творчі проекти та рольові ігри, вчителі забезпечують можливість учням практикувати комунікативні навички. Розуміння культурних особливостей іншої країни, мову якої вивчають, також важливо для навчання. Вчителі використовують різноманітні джерела, такі як текстові оригінали та аудіозаписи, щоб пояснити культурні відмінності та аспекти нового матеріалу[47].

Сучасні підручники з іноземних мов мають значну кількість додаткової інформації, спрямованої на пояснення складних аспектів та невідомих слів. Ця допоміжна інформація може включати різноманітні тексти, такі як меню, рекламні оголошення, цитати відомих осіб та уривки з художньої літератури. Вона призначена для кращого розуміння лінгвокраїнознавчих особливостей мови, яку вивчають учні.

Вчені та методисти, зокрема І.В. Іванова, підкреслюють, що будь-яка активність, пов'язана з використанням казок, таких як драматизація або читання, може сприяти вирішенню комунікативних проблем та сприяти розвитку свідомих особистостей. Ці дії спрямовані на засвоєння традицій та звичаїв народів, мову яких вивчають учні.

Роль казок та їх завдання можна розглядати крізь призму трьох ключових аспектів [49]:

- Психологічна складова казок важлива через їхню здатність створювати атмосферу, в якій учні відчують себе комфортно й готові до активного навчання. Казка є автентичним літературним твором, який відомий ще з дитинства, а тому асоціюється з чимось приємним та знайомим.

- У емоційно-експресивному контексті, після створення такої робочої атмосфери, учні можуть вільно висловлювати свої думки, цитувати улюблені казки та наводити приклади з життя, використовуючи іноземну мову.
- Пізнавально-науковий аспект казок полягає в тому, що вони заохочують бажання вивчати нові речі, утворювати адекватну картину світу, порівнюючи культури різних країн та виявляючи лінгвокультурні паралелі. Казки є важливим джерелом знань, що стимулюють інтерес до різноманітних аспектів навчання.

Використання казки на уроці як дидактичного матеріалу сприяє появі та розвитку мотивації школярів до навчання і створює індивідуалізований підхід до навчального процесу. Ю. І. Палеха [8, с. 5] виділяє два типи мотивації під час навчання:

- Самомотивація учнів - це добровільний процес, при якому роздатковий ілюстративний матеріал, такий як казка, виявляється цікавим сам по собі.
- Мотивація, керована вчителем - коли вчитель показує учням їхню здатність розуміти іноземну мову, це спонукає їх до самостійного розвитку та навчання.

Мотивація важлива протягом навчання, коли учні позитивно сприймають казку саме через процес розуміння іноземної мови, а не лише через зацікавленість у сюжеті[44].

Казка також має сильний емоційний вплив на учнів. Тому вчитель повинен зосередити увагу на формуванні особистісного відношення учнів до вивченого та прочитаного. Одним з рішень цієї проблеми може бути планування уроку через гру з елементами казки. Казка може виступати не лише як новий матеріал, але і як засіб для повторення та закріплення вивченого. Як зауважує І.В. Іванова, як учні, так і дорослі сприймають казку як гру [8, с. 11].

Планування структури уроку використання казок на уроці мови має бути спрямованим на мовний розвиток учнів та забезпечення їх мотивації для навчання. Цей процес можна розділити на наступні етапи:

- Підготовка до роботи, включаючи лінгвокультурні коментарі, що допомагають учням зрозуміти контекст і вивчити культурні особливості, пов'язані з казкою [8, с. 5].
 - Читання казки або уривка з неї.
 - Формулювання запитань для перевірки розуміння матеріалу.
 - Активізація мовного матеріалу через діалог або монолог.
 - Виокремлення основних епізодів та обговорення їх.
 - Розгляд головних персонажів та характеристика їх.
 - Рольова гра, драматизація ключових сцен казки.
 - Письмовий переказ або написання диктанту з використанням нових слів.

Цей план уроку допомагає забезпечити мовний розвиток учнів та підтримує їхню мотивацію до навчання. Важливо створити сприятливу атмосферу, де учні можуть вільно висловлювати свою думку, вести діалог іноземною мовою та продовжувати навчання поза межами школи.

2.2. Методика формування англомовної лексичної компетентності учнів початкової школи засобами казок

Структура уроку при вивченні англійської мови може бути варійованою в залежності від організаційних аспектів, тривалості заняття, обсягу матеріалу та послідовності формування навичок усного та писемного мовлення. Комунікативна компетенція, яка формується під час вивчення мови, є ключовою для подальшого успіху в освітньому процесі.

Ефективне використання казок у процесі вивчення іноземної мови залежить від того, як вони точно вписуються у навчальний процес та структуру уроку. Фрагменти казок можуть використовуватися для покращення фонетичних навичок, вивчення нової лексики та навіть за допомогою ігрових методик [8, с. 5].

Наприклад, у процесі навчання молодших учнів корисно використовувати казку "Mr. Charles", яка сприяє поліпшенню артикуляційних навичок та ознайомленню з новими словами. Використання гри в навчанні допомагає дітям енергійно засвоювати ці навички та стимулює їх бажання вивчати іноземну мову [8, с. 5]. Щодо дорослих і старших учнів, важливим може стати використання адаптованих казок або спеціально розроблених педагогічних оповідей для вивчення нового словникового складу. [8, с. 5].

Застосування казок у навчальному процесі для дітей та дорослих сприяє подоланню мовного бар'єру та сприяє ефективному розвитку мовленнєвих навичок.

У казках можна знайти часті вживані епітети, такі як "cruel witch," "beautiful maiden," "wicked magician," "cherry cheeks," "fine steed," "black hair," "nice girl," "coal-black eyes," і "good friends." Також казки включають порівняння, наприклад: "There was not a moment to be lost: away went Alice like the wind, and was just in time to hear it say, as it turned a corner."

Викладені у казках фразеологізми і вирази, такі як "One never knows" і "Each person has his own star", сприяють розширенню словникового запасу учнів

та полегшують усвідомлення та запам'ятовування нового лексичного матеріалу. Ці вислови з часом закріплюються в довгостроковій пам'яті учнів.

Запам'ятовування римованих текстів казок, створення ілюстрацій до них, виконання інсценування перед батьками та на шкільних святах сприяє формуванню комунікативних здібностей учнів та підвищує їх інтерес до вивчення англійської мови [29, с. 20].

Організація системи вправ з іноземної мови має на меті поліпшення запам'ятовування нової інформації та використання методів, необхідних для граматичної правильності висловлювань іноземною мовою. Однією з основних складнощів вивчення граматики є закріплення нової інформації в довгостроковій пам'яті та її вільне володіння.

Варій М.Й. [2, с. 161] визначає ключові вимоги до граматичних вправ, що використовуються на уроках іноземної мови:

1. Вправа має сприяти учням у роботі з граматичним матеріалом, як у випадку "Listen to the fairy-tale and find the Verbs" [2, с. 161].

2. Вправа має відображати психофізичні та лінгвістичні закономірності мовленнєвої діяльності, як у випадку "Change the Nouns that are used in the fairy-tale, trying to avoid tautology" [2, с. 161].

3. Вправа має бути спрямована на комунікацію, наприклад "Write your own fairy-tale, using Nouns as much as possible" [2, с. 161].

4. Вправа має активізувати мисленнєву діяльність учнів, наприклад, "How do you think, why the author uses so much reduplicated Nouns?" [2, с. 161].

5. Вправа має включати різноманітні види завдань, такі як "write, discuss, retell, repeat, тощо" [2, с. 161].

Навичка, набута за допомогою свідомого навчання, відрізняється особливою міцністю та гнучкістю. Тому важливо підтримувати учнів у вивченні та запам'ятовуванні мовного матеріалу. У цьому контексті мовні вправи мають відзначатися частим ілюструванням мовних зразків та бути

різноманітними за своєю природою та типами. Розповіді казок зі зміненим сюжетом, так звані "передурені казки" або *fractured fairy tales*, стають популярними на уроках іноземної мови [2, с. 158].

Створення модифікованих версій традиційних казок або їх переосмислення може зацікавити учнів, особливо коли вони містять гумористичні елементи, сучасну лексику та сленг. Такий підхід може відігравати важливу роль у сприйнятті та засвоєнні нового мовного матеріалу, оскільки він заохочує школярів переживати позитивні емоції, зокрема, сміх, під час вивчення мови.

Наприклад, розглянемо змінений фрагмент казки "Lazy Jack":

"Once upon a time, there was a boy named Lazy Jack. He lived with his mom in a small village. Jack had no interest in going to school; he was quite lazy and loved spending his days sleeping and munching on chips with a can of Cola. When his mom warned him that he had to start attending school, or else she'd send him to an orphanage, Jack decided to give it a try. The next day, he reluctantly went to school. The teacher asked him, 'Do you know your ABCs?' to which Jack replied, 'I don't know any alphabet!' The moral of this story is clear: go to school, don't be a fool."

У казці використано гумористичну лексику та сучасний сленг, що може бути цікавим для школярів. Цей гумористичний підхід в розкладці казки може зробити процес вивчення більш захоплюючим для учнів.

Під час створення навчально-пізнавальних казок важливо враховувати вікові особливості учнів та тематику уроку. Планування таких уроків повинно включати такі складові [22, с. 44]:

1. Сценарій казки, який забезпечує чергування різних видів діяльності, таких як усні та граматичні вправи.

2. Чіткі норми поведінки та обмеження, що визначають методи взаємодії між учнями та розподіл ролей для учасників казки та ведучих, щоб уникнути непередбачених ситуацій під час уроку.

3. Встановлення критеріїв оцінювання, які включають навички роботи в групі, розвиток культури діалогу, співпрацю та розвиток комунікативних здібностей учнів.

Головне завдання вчителя у процесі організації такої роботи - стимулювати творчість учнів, розвивати їхню уяву та заохочувати активну участь, перетворюючи матеріал уроку на цікаву гру.

Щоб ефективно використовувати казку для вивчення граматики, важливо враховувати деякі ключові принципи підбору матеріалу. Ці принципи допомагають у виборі казки та забезпеченні позитивного досвіду для учнів під час уроків:

1. Доцільна довжина: Казка має бути не надто довгою, щоб уникнути втоми учнів під час її сприйняття.

2. Обмеження нових слів: Важливо уникати перевантаження казки великою кількістю нових слів, щоб учні не втрачалися у вивченні матеріалу.

3. Правильна швидкість читання: Вчителю варто відпрацьовувати оптимальний темп читання казки, щоб дозволити учням слухати та засвоювати граматичні конструкції.

4. Підтримка інтересу: Казка має читатися так, щоб учні не втрачали зацікавленість, але й не перевтомлювалися.

5. Повторення граматичних конструкцій: Нові граматичні елементи в казці повинні повторюватися кілька разів, щоб закріпити їх у пам'яті учнів.

Розповідь чи читання казки може відбуватися у формі розповіді з урахуванням порад від Філіпса:

1. План розповіді: Визначення ключових моментів казки, які варто підкреслити під час її розповіді.

2. Виконання казки вголос: Читання казки вголос або її запис допомагає підготуватися вчителю до розповіді та надає історії більш живого характеру.

3. Використання жестів та міміки: Додавання жестів та міміки допомагає залучити увагу учнів та зробити казку більш цікавою.

4. Підтримання зорового контакту: Підтримка зорового контакту під час розповіді допомагає зберегти увагу аудиторії та їхню зацікавленість.

5. Оптимальний темп: Вчителю варто обирати темп розповіді, який дозволить учням зрозуміти та сприйняти матеріал.

Ці рекомендації сприяють успішному використанню казок для навчання граматики та стимулюванню інтересу учнів до вивчення мови.

Систематичне використання казок на уроці стимулює творчу уяву учнів. Формування позитивного ставлення до навчання та навчального процесу є ключовим аспектом в оволодінні іноземною мовою. Організація уроків повинна сприяти зацікавленості учнів, уникненню втоми під час навчання. Використання казок на уроці може ефективно сприяти досягненню цієї мети. Тому, важливо використовувати казку як потужний метод навчання та розвитку учнів [49].

Створення навичок самостійного розуміння основного змісту тексту, повністю осмислення інформації, що міститься в тексті, та здатність знаходити й розуміти додатковий матеріал для глибшого розуміння є важливими завданнями навчання читання. Ці кінцеві цілі досягаються завдяки увазі до деталей під час кожного уроку, розвиненню самостійної та системної роботи учнів, а також застосуванню методів, спрямованих на аналіз, синтез, узагальнення, прогнозування, конкретизацію, експериментування, обґрунтування та спростування думок.

Досягнення успіху в використанні казок для формування лексичної компетентності вимагає раціональної організації навчально-виховного процесу. З цією метою можна запропонувати такий поетапний підхід до роботи з казковими творами:

Перший етап, спрямований на надихнення учнів до роботи над тематичним блоком, включає підготовчу діяльність, що виконує кілька важливих функцій. По-перше, вона спрямована на організацію учнів для ефективної роботи. По-друге, на цьому етапі учні отримують можливість повторити вже вивчений лексичний та граматичний матеріал, що сприяє закріпленню знань. По-третє, підготовчий етап має мотиваційну функцію, стимулюючи інтерес учнів до подальшого читання або прослуховування тексту. По-четверте, він активізує пізнавальну активність школярів. В цьому контексті, на цьому етапі роботи над казкою варто використовувати різні рецептивні та рецептивно-репродуктивні вправи, які дають можливість не лише повторити вже вивчений матеріал, а й ознайомити учнів з новими лексичними одиницями. Також можна включити завдання, спрямовані на передбачення змісту тексту.

Відповідно до цього підходу, учні можуть:

- Спробувати визначити тему казки, користуючись заголовком.
- Перевірити своє розуміння тексту, шукаючи підтвердження або спростування своїх передбачень.

- Попробувати передбачити теми абзаців, використовуючи перші речення у них.

- Спробувати здогадатися про зміст тексту на основі останнього абзацу.

- Використовувати зображення або ілюстрації для уявлення про сюжет казки.

- Аналізувати абзаци, виділені вчителем, і робити передбачення щодо змісту тексту, а потім читати весь текст і аргументувати правильність своїх передбачень.

Використання цих методів допомагає вчителям підготувати учнів до роботи з текстом казки [4, с.129].

- На наступному етапі, коли вже прочитана казка, спостерігається важлива функція, що включає інформаційну передачу нових знань та активізацію учнів у процесі мислення та уваги. Важливо, щоб після читання учні зрозуміли загальний зміст тексту та ділилися своїми враженнями від казки. Крім того, важливо переконатися, що учні осмислили соціокультурні аспекти, вкладені в казку. Під час читання та обговорення твору, важливо включити комунікативні вправи у читанні та вправи, спрямовані на контроль розуміння змісту казки.

Останній етап передбачає активізацію мовного матеріалу під час усного та писемного мовлення. На цьому етапі використовуються вправи репродуктивного та продуктивного характеру. Завдання для стимулювання критичного мислення включають:

- Визначення питань, які порушуються в казці.

- Виділення основної проблеми, над якою працює автор.

- Формулювання запитань, на які учні хочуть отримати відповіді щодо проблеми, викладеної в казці.

- Підтвердження правомірності авторської точки зору на цю проблему, приводячи приклади з реального життя.

- Формулювання висновків, проблеми та обґрунтування свого вибору в тексті казки.

Ці завдання сприяють розвитку навичок визначення проблем, усвідомлення та формулювання для спільного сприйняття іншими, а також стимулюють постановку проблемних запитань, пов'язаних з текстом.

Завдання для розвитку творчого мислення включають:

- Спроба передбачити подальший розвиток подій та можливі розв'язання проблем, що порушені в казці.

- Встановлення причинно-наслідкового зв'язку між основними фактами у творі.

- Спроба спрогнозувати розв'язання сюжету казки.

- Оцінка розв'язання твору та, за необхідності, запропонування свого варіанту.

- Використання прикладів з реального життя для обґрунтування своїх думок.

- Уявлення себе на місці головного героя та пропозиція своїх дій у даній ситуації.

- Порівняння власної думки про основну проблему твору з думкою автора.

- Спроба передбачити, як би герої діяли в інших обставинах [4, с.130].

Завдання для розвитку вміння об'єктивно оцінювати вчинки та характер героїв тексту включають:

- Виразити свою думку про головного героя оповідання.

- Розглянути вплив вчинків героя на власне позитивне ставлення до нього.

- Детально описати взаємини між героями та ставлення автора до них, аргументовано оцінити вчинки та поведінку героїв.

- Простежити розвиток образу героя та оцінити його з позиції загальнолюдських моральних норм.

- Висловити своє ставлення до розвитку подій у казці.
- Обґрунтувати свою думку, якщо розвиток подій не подобається.
- Уявити, що ви є головним героєм, і виразити свою оцінку подіям, які зображені у творі.

Завдання для розвитку уяви та фантазії включають:

- Відтворити зовнішність героя оповідання та створити його словесний портрет, використовуючи текст.
- Уявити себе героєм твору і висловити свої думки та почуття, які могли б виникнути у вас в певній життєвій ситуації.
- Сформулювати запитання до автора казки.
- Провести ілюстрації для художніх образів твору та порівняти їх зі словесними образами, створеними письменником.
- Пояснити, чому саме таким сприйняли героя. [2, с.104].

У роботі з автентичними казками має сенс використовувати проектні завдання, такі як:

- Створення колажу, що відображає зміст тексту за допомогою ілюстрацій або створення власної книжки на основі казки.
- Організація "позакласної зустрічі", включаючи виготовлення костюмів, масок, плакатів, програм та запрошень.
- Проведення дослідження тексту та створення презентації проекту.
- Організація книжкового куточка з прочитаними казками та його обслуговування та догляд.

Розвиток комунікативної компетенції, образного мислення, уяви та фантазії учнів може бути досягнутий через використання письмових завдань на заключному етапі роботи з казкою. Учитель обирає проблемні питання, виразні вислови та теми для філософських роздумів з художнього тексту, які можуть бути запропоновані учням для їхнього інтелектуального розвитку. Учні можуть бути запропоновано виступити в ролі головного героя твору та висловити свою

оцінку подіям, що описані в ньому, або написати листа автору книги, подаючи критичний аналіз його твору. Теми для таких завдань повинні стимулювати критичне мислення, порівняння подій та фактів, а також прогнозування можливих результатів. Зміст таких завдань повинен зацікавити учнів та підштовхнути їх до активного вивчення іноземної мови.

Така система роботи з формування лексичної компетентності учнів на уроках іноземної мови є доречною та обгрунтованою, оскільки спрямована на самостійну активність учнів та свідоме засвоєння ними необхідних знань і навичок, які можна застосовувати в реальних життєвих ситуаціях. Використання казок на уроках іноземної мови сприяє підвищенню мотивації та інтересу учнів до вивчення іноземної мови, закріпленню знань через вирішення різноманітних завдань творчого характеру та розвитку різних навичок та здібностей. Такий підхід формує навички аналізу, синтезу, моделювання, прогнозування, а також навички аргументації думок та критичного мислення.

У нашому експерименті ми застосували методику яка подана нижче:

I. Ознайомлення з новими словами.

1. Вчитель читає уривок з казки, у якому зустрічаються нові слова.
2. Учні записують нові слова в зошит.
3. Учитель пояснює значення нових слів.
4. Учні повторюють нові слова за вчителем.
5. Учні виконують вправи на закріплення значення нових слів.

Очікувані невідомі слова:

- lazy - ледачий
- work - працювати
- garden - сад
- beanstalk - стебло гороху

- giant - велет
- climb - лазити
- swallow - ковтати
- magic - чарівний
- happy - щасливий

Вправи на закріплення значення нових слів:

- Гра "Склади речення". Учні складають речення зі словами, які вивчили.
- Гра "Переклад". Учні перекладають слова з української мови на англійську.

II. Робота над казкою.

1. Учні читають казку мовчки.
2. Учні відповідають на запитання по тексту.

Орієнтовні запитання учителя:

- Who is the main character of the story?
- What kind of person was Jack?
- What happened when Jack sold the cow?
- What happened when Jack found himself on the cloud?
- What did Jack do to get rid of the giant?
- How did Jack get home?

3. Учні складають план казки.

Орієнтовний план казки:

- Jack sells the cow for a handful of beans.
- Jack plants the beans and they grow up to the sky.
- Jack climbs up the cloud to where the giant lives.
- Jack steals the magic horn, the golden coins, and the flying carpet.
- Jack kills the giant and saves his mother.

- Jack returns home and lives happily ever after.

2.3. Реалізація запропонованої методики на уроках англійської мови.

На початку експерименту проведено попередній аналіз рівня лексичної компетенції учнів за допомогою завдань, що стосуються використання слів, вивчених на попередніх уроках. Учням 3 класу було запропоновано скласти речення із вивченими словами та перетворити їх на запитання. Ці завдання були оцінені за такими критеріями:

1. Правильність використання раніше вивченого матеріалу.
2. Адекватність використання лексичних слів.
3. Самостійність у використанні лексичних слів.

Час на виконання завдань становив 15 хвилин. Роботи оцінювалися за цими параметрами, і максимальна загальна кількість балів за всі завдання, які були правильно виконані за всіма параметрами, складала 20 балів на завдання. Отже, кожна група, яка складалася з 12 учнів, мала можливість набрати максимум 240 балів за всі завдання.

Цей показник було визначено як 100% рівень сформованості лексичної компетенції для подальших розрахунків і порівнянь ефективності методики використання казок у вивченні лексики мови.

Таблиця 2.1.

Результати передекспериментального констатуючого зрізу щодо виявлення наявного ступеня сформованості лексичної компетенції.

Група	Параметри			Всього
	правильність	адекватність	самостійність	
Експериментальна	48	53	47	148
Контрольна	49	51	46	146

Відповідно до представлених даних таблиці, обидві групи - експериментальна та контрольна - показали приблизно однаковий рівень лексичної компетенції, що свідчить про те, що на даний момент лексичні навички учнів не відповідають вимогам навчальної програми.

Для експерименту було проведено етапи повністю керованого, частково керованого та частково-комунікативного навчання на основі використання казок. Цей процес був спрямований на покращення лексичної компетенції учнів.

Після завершення експериментального навчання, для оцінки ефективності використаної методики у формуванні лексичної компетенції на основі казок, був проведений післяекспериментальний зріз (див. таблицю 2.2). Це дозволило оцінити досягнуті зміни у рівні лексичних навичок учнів після впровадження нової методики навчання.

Таблиця 2.2.

Результати післяекспериментального зрізу для встановлення рівня сформованості лексичної компетенції

Група	Параметри			Всього
	правильність	адекватність	самостійність	
Експериментальна	77	78	81	236
Контрольна	56	60	51	167

На основі наданих таблиць можна відзначити, що після післяекспериментального зрізу, результати в експериментальній групі значно покращилися, тоді як показники контрольної групи зросли лише трохи. Це свідчить про те, що вдосконалення результатів в експериментальній групі відбулося завдяки систематичному впровадженню спеціально розробленого алгоритму для навчання лексичному матеріалу з використанням казок.

Проведені розрахунки відсоткового співвідношення показників розвитку лексичної компетенції в обох групах дозволили визначити результати передекспериментального зрізу за 100%, тоді як показники післяекспериментального зрізу були визначені як $x\%$. Це дало можливість встановити наступну пропорцію та порівняти ефективність навчання в обох групах.

Діаграма 2.1.

Експериментальна група

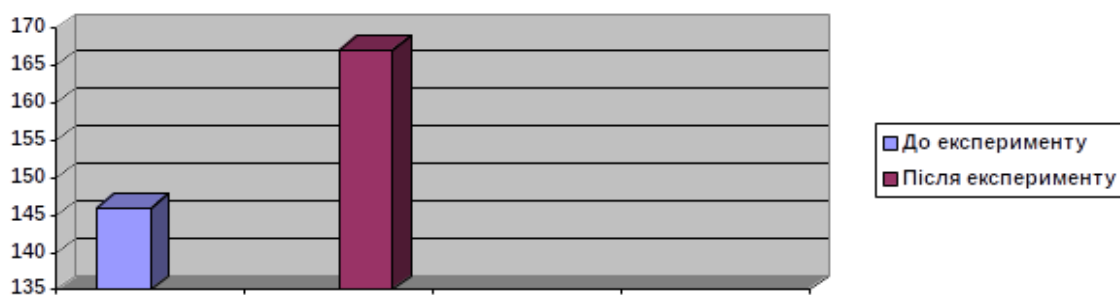
148 –

100%; 236 – $x\%$; $x = 159$

Отже, показники експериментальної групи збільшились на 59%

Діаграма 2.2.

Контрольна група

В

контрольній групі отримані такі результати

146 -100%

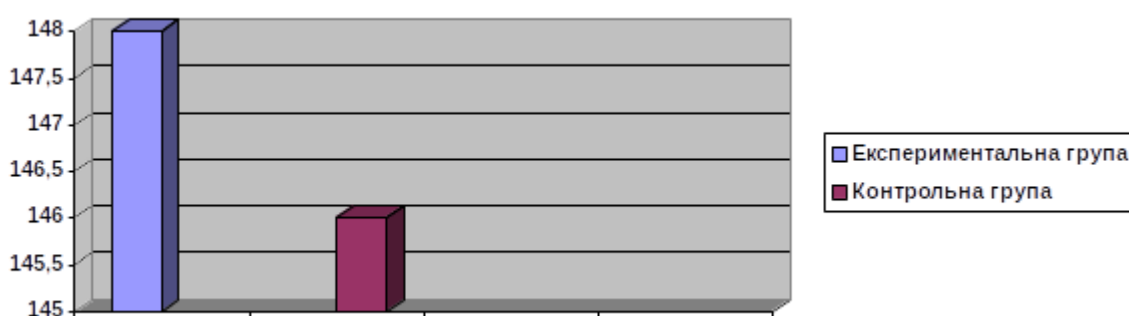
167 -x%,

x =114

Отже, показники контрольної групи збільшилися на 14% .
 Зауважимо, що показники експериментальної групи суттєво вищі, ніж у контрольній групі. Крім того, спостерігалось підвищення зацікавленості молодших учнів у вивченні іноземної мови, що сприяло покращенню їх результатів. Показники контрольної групи, яка використовувала традиційну методику, збільшилися на 14%, але суттєвих змін не зафіксовано.

Діаграма 2.3.

Результати передекспериментального констатуючого зрізу

Діаг

рама 2.4.

Результати післяекспериментального зрізу

Отже, на підставі результатів експерименту ми підтвердили, що використання казок для формування лексичної компетенції на початковому етапі вивчення англійської мови є ефективним методом.

ВИСНОВКИ ДО II РОЗДІЛУ

Запровадження казок у навчальний процес активізує позитивне ставлення молодших школярів до вивчення мови, викликаючи зацікавленість та стимулюючи їх активну участь у вивченні нового словникового запасу. Це забезпечує поглиблення знань через цікаві сюжети та яскравих персонажів, що веде до ефективного засвоєння нових слів та їх утримання в пам'яті завдяки емоційній залученості.

Використання казок у навчальному процесі сприяє розвитку творчості, уяви та мовленнєвих здібностей учнів початкових класів. Цей ігровий підхід стимулює виразне мовлення, розвиток логічного мислення та вміння чітко виражати думки, що допомагає вільно та ефективно використовувати нові слова у спілкуванні, що сприяє формуванню стабільної лексичної бази.

Ефективність використання казок для формування лексичного мінімуму молодших школярів проявляється у їхньому емоційному залученні, вмінні контекстуально використовувати нові слова та стимулюванні уяви, що сприяє ефективному засвоєнню мовного матеріалу.

В результаті дослідження підтверджено, що впровадження казок у навчальний процес значно підвищує рівень лексичної компетенції молодших учнів. Використання казкових методик привело до приросту успішності на 59% в експериментальній групі, у той час як у контрольній групі, де застосовувалися традиційні методи, показники зросли лише на 14%. Такі результати свідчать про значущість та успішність використання казок у покращенні результатів у вивченні іноземної мови у молодших школярів.

ВИСНОВКИ

В ході нашого дослідження ми дійшли наступних висновків:

1) Англомовна компетенція включає в себе широкий спектр навичок, знань і вмінь, необхідних для успішного володіння англійською мовою. Мова йде не лише про вміння ефективно розуміти, говорити, читати та писати англійською, але й здатність адаптувати мовні навички до різних ситуацій та

контекстів спілкування, розуміння культурних відмінностей та вміння використовувати мову для досягнення певних цілей в освіті, професійній сфері, а також у повсякденному житті.

2) Формування англомовної компетенції у дітей початкової школи відбувається через активне використання ігрових методів, підходів, які стимулюють розвиток комунікативних навичок, розширення словникового запасу та розуміння основних мовних структур на базовому рівні. Дитина в цьому віці навчається сприймати та використовувати мову в максимально природній для неї формі, що відповідає її потребам та можливостям.

3) Англійська казка, як літературний жанр, відзначається своєрідністю у побудові невеликих оповідей, що часто містять елементи фантастики, чарівництва або уявних світів. Цей жанр часто використовується для передачі моральних, етичних або виховних ідей, надає важливі життєві уроки через пригоди героїв, сприяючи розвитку уяви, креативності та моральних цінностей читача. Казки стають універсальним засобом передачі знань та формування особистості у дітей, відображаючи унікальність та культурні особливості національної та культурної спадщини. Структура казки зазвичай має канонічні елементи, такі як початок, де відбувається представлення персонажів та обставини, конфліктна ситуація або проблема, що стає основою подальшого розвитку подій, а також розгортання подій, вирішення конфлікту та завершення, яке може містити мораль чи висновок, що підсумовує вчення чи досвід героїв. Казки в початковій школі відіграють важливу роль у розвитку уяви, творчості та моральних цінностей учнів. Ці літературні твори сприяють формуванню навичок читання, розуміння тексту, а також розвитку мовлення та мовної компетентності молодших школярів.

4) Запровадження казок у навчальний процес сприяє формуванню позитивного ставлення до вивчення мови та зацікавленості учнів. Казковий сюжет заохочує активну участь молодших школярів у вивченні нового

словникового запасу через цікаві сюжети, виразних персонажів та захоплюючі події. Такий підхід не лише забезпечує засвоєння нових слів, а й сприяє їх утриманню в пам'яті на тривалий час через емоційну залученість до матеріалу. Використання казок при формуванні лексичного мінімуму в учнів початкової школи сприяє розвитку креативності, фантазії та мовленнєвих здібностей. Казкове оточення стимулює учнів до виразного мовлення, розвитку логічного мислення та уміння виражати свої думки. Через такий ігровий формат, учні можуть вільно та ефективно вживати вивчені слова у різноманітних ситуаціях спілкування, що сприяє формуванню стабільної лексичної бази.

5) Педагогічний експеримент був проведений у початковій школі з використанням методики, що включала ознайомлення з новими словами через казки та роботу над текстом казки. Під час педагогічного експерименту проводилися наступні дії:

- Ознайомлення з новими словами за допомогою казок: учитель читав уривок з казки, в якому були нові слова, пояснював їх значення та виконувалися вправи на закріплення.
- Робота над казкою: учні читали казку, відповідали на запитання по тексту та складали план казки.
- Проведення попереднього аналізу рівня лексичної компетенції учнів за допомогою завдань, пов'язаних з використанням слів, вивчених на попередніх уроках.
- Проведення післяекспериментального зрізу для оцінки ефективності методики навчання лексики за допомогою казок.

б) У результаті дослідження виявлено, що використання казок у навчальному процесі ефективно сприяє розвитку лексичної компетенції молодших учнів. Експериментальна група, де застосовували казкові методи, показала приріст в успішності на 59%, у той час, коли у контрольній групі традиційні методики вивчення мови призвели до збільшення показників лише

на 14%. Це свідчить про важливість та ефективність використання казок у підвищенні успішності у вивченні іноземної мови молодшими школярами.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Адамов Д.Н. Словник ділової англійської мови. Видавництво "Лонгман", 2008 р., с. 25-32.
2. Артемов В.А. Психологія навчання іноземним мовам. М., Вища школа, 2007 р., с. 256.
3. Артемов В.А. Психологія навчання іноземним мовам. Харків, 2000. 279 с.
4. Баранова С. В. Електронні засоби навчання у викладанні філологічних та перекладацьких дисциплін // Філологічні трактати. – Т.7, вип. 2. – Суми: Сумський державний університет, 2013. – С. 53–59.
5. Бухбіндер В.А. Усна мова як процес і як предмет навчання // Огляди методики навчання усної мови на іноземних мовах / Під ред. В. А. Бухбіндера. Київ: КГУ, 2007 р., с. 568.
6. Вайсбурд М.Л., Аріян М.А. Ситуативна роль як методичне поняття // Іноземні мови в школі. 2004 р., № 5, с. 23.
7. Василенко М., Щиголь В. Граючись – виграємо. Іноз. мови в навч. закладах. 2011. №1. С.104-106.
8. Верещагін Є. М., Костомаров В. Г, Теорія слова. - М, 2003 р., с. 78-86.
9. Гаврилук Н. М. Принципи навчання лексиці на заняттях з іноземної мови у вищих навчальних закладах [Електронний ресурс] / Н. М. Гаврилук // Сучасні інформаційні технології та інноваційні методики навчання у підготовці фахівців: методологія, теорія, досвід, проблеми. – 2015. – Вип. 41. – С. 240-244. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Sitimn_2015_41_53. – (01.05.2019).
10. Гамезо М.В., Петрова Е.А., Орлова Л.М. Вікова та педагогічна психологія: Навчальний посібник для студентів усіх спеціальностей педагогічних вузів. – М.: Педагогічне товариство Росії, 2003. – 512 с.

11. Дем'яненко М.Я. Комунікативний підхід до створення системи вправ (невеликий історичний екскурс). Вісник. Серія 19: Лінгвістика і міжкультурна комунікація. 2013. № 2. С.7-13.
12. Загальноєвропейські Рекомендації з мовної освіти: вивчення, викладання, оцінювання / наук. ред. укр. видання М.О.Бурлаков. – К.: Ленвіт, 2003. – 273 с.
13. Залевська А.А. Про сприйняття нової іноземної лексики з різною інформаційною навантаженістю / А.А.Залевська. Питання психології: тринадцятий рік видання / ред. В.Н.Колбановський, Ф.А.Сохін. 2015. №1. С. 127-136.
14. Заруба О.П. Розвиток мовленнєвих навичок за комунікативним методом. Англійська мова в початковій школі. 2011. №10. С.24-27.
15. Зимня І.Я. Психологія навчання іноземним мовам у школі. Харків. 2018. 218 с.
16. Казачінер О.С. Використання творів англійського дитячого фольклору під час вивчення лексичного матеріалу. Англійська мова та література. 2010. №6. С.6-7.
17. Казачінер О.С. Використання творів англійського дитячого фольклору під час вивчення лексичного матеріалу. Англійська мова та література. 2010. №6. С.6-7.
18. Калініна Л.В., Самойлюкевич І.В., Березенська Л.І. Your English-Speaking World: Letter Land. 2 клас. Харків: Веста: Вид-во «Ранок», 2006. 240 с.
19. Методика викладання іноземних мов дітям: підручник для вчителів іноземних мов початкових класів / Л.Волошинова. Видавництво 'Навчальна думка', 2011. — 420 с."
20. Методика навчання іноземних мов і культур: теорія і практика: підручник для студентів класичних, педагогічних і лінгвістичних університетів /

- О.В.Станішевська/ за загальн. ред. С. Ю. Ніколаєвої. – К.: Ленвіт, 2013. – 590 с.
- 21.Наукове видання ПСИХОЛОГІЯ ЛЮДИНИ: Л. С. ВИГОТСЬКИЙ ТА СУЧАСНА НАУКА Збірник статей Випуск 1 За редакцією Папучі Миколи Васильовича.
- 22.Ніколаєва С.Ю. Методика навчання іноземних мов у середніх навчальних закладах. Київ: Ленвіт, 2011. 112 с.
- 23.Ніколаєва С.Ю. Основи сучасної методики викладання іноземних мов (схеми і таблиці): Навчальний посібник. – К.: Ленвіт, 2008. – 285 с.
- 24.Островська І.Т. Застосування казок у вивченні іноземної мови. Актуальні проблеми гуманітарних та природничих наук. 2017. №4. С.128-130.
- 25.Пассов Є.І. Комунікативний метод навчання іншомовного говоріння. - Київ, 2011. 223 с.
- 26.Пассов Є.І. Основи комунікативної методики навчання іноземного спілкування. Харків, 2010. 84 с.
- 27.Плахотник В.М., Полонська Т.К. English: Підручник для 2-го кл. -2-ге вид., стереотип. Київ; Ірпінь: ВТФ «Перун», 2000. 312 с.
- 28.Психологія. Словник / Під ред. Н.Н.Пруссакова, М.Г.Ярошевського. Харків, 2001. 494 с.
- 29.Редько В. Молодші школярі... Які вони? Залежність ефективності навчання іноз. мов учнів початкової школи від їхніх вікових особливостей. Іноз. мови в навч. закладах. 2012. №1. С.22-34.
- 30.Рогова Г.В., Рабинович Ф.М., Сахарова Т.Є. Методика навчання іноземним мовам у середній школі. Харків. 2003. 68 с.
- 31.Роман СВ. Методика навчання англійської мови у початковій школі: Навч. посібник. Київ: Ленвіт, 2005. 208 с.

- 32.Святчик К.В. Організація учбово-комунікативної діяльності при навчанні іноземної мови. Соціально-гуманітарні та психолого-педагогічні науки. 2010. С.19-20.
- 33.Сіліцька І.О. Ігри, які полегшують навчання. Англійська мова в початковій школі. 2011. №10. С.28-31.
- 34.Скрипченко О.В., Долинська Л.В., Огороднійчук З.В. Вікова та педагогічна психологія: Навч.посібник. Київ. Просвіта, 2009. 121 с.
- 35.Теорія вивчення іноземних мов. Лінгводидактика та методика: навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів професійної освіти / Н.Д. Гальськова, Н.І.Гез. — 7-е вид., виправл. — Видавничий центр "Академія", 2013. — 336 с. ISBN 978-5-7695-9669-8
- 36.Ткач В.В. Вплив колективу на процес розвитку діалогічного та монологічного мовлення іноземною мовою. Соціально-гуманітарні та психолого-педагогічні науки. 2015. С.61-62.
- 37.Фічора Т. Навчаємо із задоволенням - вивчаємо із успіхом. *Іноземні мови в НЗ*. 2012. №4. С.10-12.
- 38.Шатилов Ф.С. Методика навчання німецької мови в середній школі. – Л. – 295 с.
- 39.Varanova S. V. Translation vs Distance Learning [Electronic resource] // Електронні засоби та дистанційні технології для навчання протягом життя : тези доповідей X Міжнародної науково-методичної конференції, м. Суми, 13–14 листопада 2014 р. – Суми : Сумський державний університет, 2014.– С. 16 – 17. – Режим доступу : <http://essuir.sumdu.edu.ua/handle/123456789/37973>. – (26.04.2019).
- 40.Butt, Adam, Student Views on the Use of a Flipped Classroom Approach : Evidence from Australia (2014). *Business Education & Accreditation*, v. 6 (1) p. 33-43.

41. Bonk C. J., Graham, C. R., Blended learning systems: definition, current trends, and future directions. In *Handbook of Blended Learning: Global Perspectives, Local Designs*, edited by C. J. Bonk and C. R. Graham, San Francisco, CA: Pfeiffer Publishing, 2006. – P. 3–21. – Access mode : http://curtbonk.com/toc_section_intros2.pdf. – (28.04.2019).
42. Caro, K., & Rosado, N. (2017). Lexis, lexical competence and lexical knowledge: a review [Electronic resource] / *Journal of Language Teaching and Research*, 8(2), P. 205-213. – Access mode : <https://doi.org/10.17507/jltr.0802.01>. – (28.04.2019).
43. Chase C. Blended learning combining online technology with classroom instruction [Electronic resource] / 1 of 3 make Edtech happen, 2012. – Access mode : c.com/2012/03/21/blended-learning-combining-online-technology-with-classroominstruction-1-of-3/ – (28.04.2019).
44. Ellis, Rod. (2004). The definition and measurement of L2 explicit knowledge [Electronic resource] / *Language Learning* 54. P. 227–275. – Access mode : <https://onlinelibrary.wiley.com/doi/abs/10.1111/j.1467-9922.2004.00255.x>. – (28.04.2019).
45. Fooziyeh Rasouli, Khadijeh Jafari. A Deeper Understanding of L2 Vocabulary Learning and Teaching [Electronic resource]: A Review Study. *International Journal of Language and Linguistics*. Vol. 4, No. 1, 2016, pp. 40-46. – Access mode : <http://article.sciencepublishinggroup.com/html/10.11648.j.ijll.20160401.16.html>. – (30.04.2019).
46. Joneen Lowman (2014) Exploring the Use of Podcasts and Vodcasts: Multimedia Tools for Word Learning, *Computers in the Schools* [Electronic resource] / 31:4, p. 251-270 – Access mode : <https://www.tandfonline.com/action/showCitFormats?doi=10.1080%2F07380569.2014.967622>. – (01.05.2019).

47. Hutmacher W. (1996). Key Competencies in Europe. [Electronic resource] / Report DECS/SE/Sec-(96) 43 of the Symposium “A Secondary Education for Europe Project”. – Berne, Switzerland, 27–30 March 1996. – Strasbourg: Council for Cultural Cooperation, 72. – Access mode : <https://files.eric.ed.gov/fulltext/ED407717.pdf>. – (25.04.2019).
48. Krasulia, A. Blended Learning: Advantages and Disadvantages in the EFL Classroom [Electronic resource] / A. Krasulia // Якісна мовна освіта у сучасному глобалізованому світі: тенденції, виклики, перспективи: матеріали I Всеукраїнської науково-практичної конференції, м. Суми, 23-24 листопада 2017 р. – Суми: СумДУ, 2017. – С.220-224. – Access mode : [http://essuir.sumdu.edu.ua/bitstream/123456789/67256/1/Krasulia_Blended_Learning.p df](http://essuir.sumdu.edu.ua/bitstream/123456789/67256/1/Krasulia_Blended_Learning.pdf). – (30.04.2019).
49. Mackenzie, J. Lachlan & Hannay, Mike. (2001). Developing lexical competence: a computer-assisted, text-based approach [Electronic resource] / Cauce: Revista de filología y su didáctica, ISSN 0212-0410, N° 24, 2001, P. 541-564. – Access mode : https://cvc.cervantes.es/literatura/cauce/pdf/cauce24/cauce24_33.pdf. – (25.04.2019).
50. Nation, I.S.P. (2001) Teaching and Learning Vocabulary in Another Language. [Electronic resource] / Cambridge: Cambridge University Press. – Access mode : <http://catdir.loc.gov/catdir/samples/cam031/2001269892.pdf>. – (25.04.2019).
51. Oxford R. Language Learning Styles and Strategies : an Overview / Rebecca L. Oxford // Generative Approach to Language Acquisition Conference. – Utrecht : Utrecht University, 2003. – 25 p.
52. Syam Choudhury, Anindya. (2015). Second/Foreign Language Lexical Competence: Its Dimensions and Ways of Measuring it. [Electronic resource] / imanager’s Journal on English Language Teaching. 5. P. 34-42. – Access mode

- :
- https://www.academia.edu/20629183/Second_Foreign_Language_Lexical_Compentence_Its_Dimensions_and_Ways_of_Measuring_It. – (30.04.2019).
53. Tarvin L. Communicative Competence: Its Definition, Connection to Teaching, and Relationship with Interactional Competence [Electronic resource] / Unpublished; 2015. Access mode:
https://www.researchgate.net/publication/283711223_Communicative_Compentence_Its_Definition_Connection_to_Teaching_and_Relationship_with_Interactional_Compentence – (29.04.2019).
54. Yehorova, Olesia & Bila, Oleksandra. (2018). STRATEGIES OF INTRODUCING THE INDIVIDUAL LEARNING STYLE IN THE DEVELOPMENT OF THE ENGLISH LANGUAGE LEXICAL COMPETENCE OF PUPILS.

ДОДАТОК А

Lazy Jack

Once, long ago in England, there lived a boy called Jack and his old, widowed mother. They were very poor. The old woman worked hard all day spinning and weaving and somehow managed to earn a few coins to feed herself and Jack. Jack, though a strong and healthy boy, was too lazy to do anything. In summer, he would find a warm sunny spot on the hillside and spend all his time day dreaming; in winter he would spend his days huddled by the small fire in their cottage.

One day his mother, who was feeling more tired than usual that day, said to him, ‘Jack, get up. Go out and find some work, and don’t come back unless you have earned your evening meal.’

Jack looked at his mother in surprise, but shrugged his shoulders good-naturedly and went off to find some work. He managed to hire himself for the day to a farmer. Jack worked hard all day long, and in the evening, when it was time to go home, the farmer gave him his wages – a big, round, shiny penny. Jack took the penny, and with the coin clutched in his hand, set off happily for home. On the way he had to cross a brook, and as he hopped and skipped across the stream the penny

dropped from his hand into the water. When he reached home he told his mother what had happened.

‘Oh you silly boy,’ cried his mother. ‘You should have put the penny in your pocket. That way you would not have dropped it.’

‘Next time that is what I will do,’ replied Jack.

The next day Jack set off again in search of work, and hired himself for the day to a dairy farmer. At the end of the day the dairy farmer paid him his wages – a jar of warm fresh cow’s milk. Jack, remembering what his mother had said the previous day, carefully put the jar of milk in his pocket. Of course, he had spilled the milk long before he reached him.

‘You should have carried the jar on your head,’ cried his mother. ‘That way you would not have spilled it.’

‘Next time,’ replied Jack.

The next day Jack hired himself for the day to a farmer once again. At the end of the day, the farmer paid Jack with a large slice of fresh cream cheese. Jack thanked the farmer and set off for home, taking care to balance the cheese carefully on his head. Of course, by the time he reached home the cheese had spoiled completely – it had melted and run into his hair!!

‘You stupid boy!’ cried his mother in despair. ‘You should have carried the cheese in your hands!’

‘Next time,’ replied Jack, and went off sadly to wash the cheese out of his hair.

The following day dawned bright and clear, and Jack set off once more to find work. This time he hired himself for the day to a baker, who gave him a large tom cat as his wages. Jack set off for home, holding the cat carefully in his hands. But the cat didn’t like that, and scratched him so severely that he had to let it go.

‘You should have tied it with a string and dragged it along after you,’ said his mother.

‘Next time,’ said Jack.

The next day Jack went out again and found work for the day with a butcher, who paid him generously with a large shoulder of mutton. Jack tied the mutton carefully with a string, and dragged it along after him all the way home. Of course, by the time he reached home, the meat was completely ruined.

His mother looked at him sadly. 'You should have carried it on your shoulder,' she wept, holding her head in her hands.

Jack patted his mother soothingly on her shoulder and replied, 'Don't cry mother, next time I will remember to carry it on my shoulders.'

The following day Jack hired himself to a cattle-keeper, who gave him a donkey as his wages. Jack remembered what his mother had told him, and being a strong boy, hoisted the donkey on to his shoulders and set off for home, whistling cheerfully. This time he was sure he had got it right, and he smiled happily to himself thinking of the joy on his mother's face when he got home with the donkey.

Now, along the path that led Jack home, there lived a rich man with his only daughter. The rich man's daughter was deaf and dumb. She had never laughed in her life, and the doctors had declared that she could not be cured unless she laughed. The rich man had tried everything to make her laugh – he had called upon the most famous jesters and clowns of the day and promised them handsome rewards – but no one and nothing had made her laugh. At last, in despair, he had declared that he would give half his fortune and his daughter in marriage to any man who made her laugh. Many had tried but none had succeeded.

That evening, as Jack passed by, the rich man's daughter was standing at her window. She stared in surprise Jack – was that really a donkey he had on his back? As he came closer, she saw that he did indeed, and the sight of the poor animal on the young man's back, its legs flailing helplessly in the air, struck her as so comical that she burst out laughing, and instantly became able to speak and hear.

The rich man, overjoyed that his daughter was well again, kept his promise and married her to Jack. So Jack became a rich man himself and lived in a large house

with his wife. He brought his mother to live with them, and she spent the rest of her days in comfort and ease.

АНОТАЦІЯ

Дудар І.П. Особливості використання англійських казок при формуванні лексичного мінімуму в учнів початкової школи.

Дипломна робота на здобуття звання магістра за спеціальністю 014 Середня освіта (Англійська мова і література).

Метою роботи є виявити та описати особливості використання англійських казок при формуванні лексичного мінімуму.

Об'єктом дослідження є англійська казка при вивченні лексичного мінімуму.

В роботі проаналізовано сутність англомовної компетенції; виявлено вікові особливості учнів початкової школи; досліджено англійську казку як жанр літератури, особливості жанру; проаналізовано доцільність використання казок при формуванні лексичного мінімуму молодших школярів; розроблено методику формування основ елементарної лексичної компетенції; реалізовано запропоновану методику провівши педагогічний експеримент.

Ключові слова: казка, англомовна компетенція, лексичний мінімум, психологічні особливості дітей молодшого шкільного віку.

SUMMARY

The diploma paper is dedicated to a comprehensive analysis of the essence of English language competence, which plays a pivotal role in the development of language skills. Equally significant in this research is the exploration of age-specific characteristics among primary school students, revealing distinct patterns in the perception and acquisition of language material across different stages of childhood development. An integral part of scholarly investigation involved an in-depth examination of the English fairy tale as a literary genre, including its characteristics and its impact on the linguistic development of primary school learners. The scrutiny of the effectiveness and suitability of utilizing fairy tales to shape the lexical foundation in younger students became a pivotal phase in determining pedagogical approaches to teaching. Following a thorough analysis, a methodology was devised and meticulously described for establishing the fundamental elements of elementary lexical competence based on the study of fairy tales. Subsequently, this proposed methodology was implemented and put into practice through a pedagogical experiment, allowing for the assessment of its effectiveness within the practical realm of the educational process.

Keywords: fairy tale, English language competence, lexical minimum, psychological characteristics of younger school-age children.

SOMMAIRE

Cette étude académique est dédiée à une analyse approfondie de l'essence de la compétence en langue anglaise, jouant un rôle crucial dans le développement des compétences linguistiques. Tout aussi importante dans cette recherche est l'exploration des caractéristiques spécifiques à l'âge parmi les élèves du primaire, révélant des schémas distincts dans la perception et l'acquisition du matériel linguistique à différents stades du développement de l'enfance. Une partie intégrante de cette investigation universitaire a impliqué un examen approfondi du conte de fées anglais en tant que genre littéraire, y compris ses caractéristiques et son impact sur le développement linguistique des élèves du primaire. L'analyse de l'efficacité et de la pertinence de l'utilisation des contes de fées pour façonner les bases lexicales chez les jeunes élèves est devenue une phase cruciale pour déterminer les approches pédagogiques à adopter. Suite à une analyse approfondie, une méthodologie a été conçue et minutieusement décrite pour établir les éléments fondamentaux de la compétence lexicale élémentaire basée sur l'étude des contes de fées. Par la suite, cette méthodologie proposée a été mise en œuvre et mise en pratique à travers une expérience pédagogique, permettant d'évaluer son efficacité dans le cadre pratique du processus éducatif."

Mots-clés: conte de fées, compétence en anglais, minimum lexical, caractéristiques psychologiques des enfants d'âge scolaire plus jeunes.